XXXV. ÉVFOLYAM, 2. SZÁM Ára: 1,80 Ft 1979. JANUÁR 11.

Endrődi István rajza

HA MEGSZŰNIK AZ ÁLLAMI TÁMOGATÁS...

KEDVES LUDAS!

SE RESTI, SE FŐTT ÉTEL

TÁJÉKOZATLAN UTAZÓ vagy hivő lélek még azt hiheti, hogy egy vállalat neve azt jelenti, amivel az a cég foglalkozik: ha *Utasellátó* van kiírva, ott bizonyára *az utasok ellátásával* foglalkoznak. Ám elegendő *Keszthelytől Budapestig* utazni ahhoz, hogy ennek ellenkezőjéről győződjünk meg.

Először is: a szépen fejlődő, Balaton-parti kisváros egyetlen vasútállomásán sokan és sokat várnak. Az utas — aki, éppen ebédidő lévén, éhes is — szeretne bekapni valamit. Volna is még ideje rá a vonat indulásáig.

AKKOR DERÜL KI, hogy a keszthelyi állomáson nincs Utasellátó Étterem. A *felirata* megvan ugyan, ám mögötte *zárt ajtót* talál az idegen, a helybeliek ugyanis tudják, el is mondják, hogy még 1978 tavaszán *bezárták, majd lebontották.* Pedig aligha lehetett régi és elavult: az állomással szemben kis épület másik fele megmaradt, abban büfé működik.

Hallom az ellenvetést: lehet ebédelni büfében is! Csakugyan lehet — elvileg. Ám a büfé egyetlen, de kedves és udvarias dolgozója közli: csak debreceni van. Állva, a hidegben, esőben-szélben el lehet fogyasztani a büfé egyetlen meleg harapnivalóját.

NO, SEBAJ, majd a vonaton — gondolja a javíthatatlan optimista. Balatonszentgyörgyön kell átszállni, a távolsági személyvonaton van büfékocsi. De van ám! S mi kapható benne? Nehéz kitalálni — főtt debreceni! Főtt ételként egyes-egyedül. Azon kívül traubiszóda 6,40-ért. Bizonyára azért, mert a luxust — az Utasellátó jó hírét — meg kell fizetni.

Csak azt nem tudom: miért az utazóközönség fizesse meg?

—ie—

A CÍMZETTEK VÁLASZOLNAK

Nagymama nagyon várja

(Ludas, 78. 45. sz.)

A panaszt haladéktalanul megvizsgáltuk, a ruhásszekrényt a Volán Vállalat által megjavítva, Tiszacsegén, november 14-én a címzett (a nagymama) kifogás nélkül átvette.

Dr. Juhász József
Volán Tröszt

Varázsláda

(Ludas, 78. 45. sz.)

A cikk címét adó lemezdobozt elszállíttattuk. A Tahi u. 28—32. és 34—38. épületek elől a levonulást megkezdtük.

Szirmay Antal
Főv. XIII. ker. IKV

Használhatatlan hőpalack

(Ludas, 78. 45. sz.)

Hosszú évek óta évente többmillió hőpalackot gyártunk, kétharmadrészt tőkés exportra. Az a legnagyobb gondunk, hogy termelésünket nem tudjuk kétháromszorosára növelni. A keresletet annak köszönhetjük, hogy termékeink minősége nemzetközileg elismert, keresett, reklamációt évek óta nem kaptunk. Nem tudjuk elképzelni, mi okozhatta a cikkben említett magyar turista bosszúságát, s nem vagyunk meggyőződve arról, hogy abban gyárunk a vétkes.

Somoskeőy István,
ig.
Ágh Ferenc,
gazd. ig.
ÜM. Nagykanizsai Üveggyár

HIÁBA TANULTUNK MEG HÍMEZNI?

Városunk művelődési házában negyven asszony iratkozott be a kézimunka- és géphímző tanfolyamra. Az a baj csak, hogy a tanfolyamon tanultakat nem tudjuk hasznosítani. Negyven asszony vár arra, hogy talán egyszer hasznát veszi a tanultaknak, ha majd lesz fehér géphímző cérna. Mert Nyíregyházán nincs, a cérnahiány krónikus. Lehet, hogy az ország más városaiban kapható fehér, 50-es géphímző, nálunk, sajnos, nincs.

Jenei Péterné
Nyíregyháza, Ungvár sétány 23.
4400

BABAKOCSI-FELJÁRÓ

... avagy: ez az, ami nincs. Kelenföldön lakom, kismama vagyok. Mint itt annyian, a Tétényi út—Szakasits Árpád út kereszteződésénél levő szolgáltatóházba járunk vásárolni. Úgy örültünk, amikor átadták ezt az üzletsort, ám nagyon szomorúak lettünk, tapasztalván, hogy egyetlen feljárót sem építettek a babakocsiknak. Ha mélykocsija van az anyukának, azt akkor sem tudja egyedül felvinni, ha történetesen erőművésznek készült volna. Ha összecsukható babakocsival közlekedik, ezt a „járművét" foghatja egyik kezében, a másikban a csemetéjét és — a harmadikban a szatyrot, vagy ha esetleg nincs harmadik keze, a kosarat a nyakába akaszthatja. Kényelmes nagyon.

Külön gond, hogy a babakelengye-, a cipő-, a háztartási és edényboltot meg a Röltex üzletet az emeletre helyezték, a Keravillt, a férfi fodrászatot, a totózót, a Gelka szervizt pedig a földszintre, holott — nem is csak a gyermekkocsival közlekedő kismamák miatt, de egyébként is — az ésszerűség éppen fordított sorrendet kívánt volna. Csak jobban ráér emeletet mászni az, aki úgyis a fodrászhoz ül be, mint az, aki babakelengyét vagy gumibugyit vesz.

Harmadik panaszom, nagyjából azonos témakörben: mind több üzletben akasztják ki a táblát, hogy „A babakocsit szíveskedjenek kint hagyni!" Egyetlen anyuka sem hagyja szívesen őrizetlenül a gyermekét odakint, az üzlet előtt. De még az üres babakocsit sem! Hiszen ezzel vagy a gyermek testi épsége veszélyeztetett, vagy szabad jelzést kapnak a tolvajok. Tudok olyan esetről, sajnos, hogy az üzlet előtt hagyott gyermeket bántalmazták, olyanról is, hogy ellopták a kint árválkodó, üres gyermekkocsit. Inkább legyen szűk hely az üzletben, inkább szolgáljanak ki úgy, hogy megjegyzéseket tesznek a gyermekemre, de épségben, egészségesen fogom őt hazavinni. A tilalom ellenére mindig beviszem az üzletbe a kocsit. Nem lehetne meggondolni ezt az új szabályt, mielőtt még elterjedne a gyakorlata?

Kurucz Istvánné
Bp., Hadak útja 66. — 1119

Ki mit keres?

... másfél éve hiába keresek az ország különböző részein négerbarna Torontál szőnyegfonalat, pedig csak 8—10 dkg kellene.

Salgóvári Lászlóné
Pusztaegres, Kossuth út 3. — 7018

... Aspectar 150A diaképvetítőhöz képszalagvezető van valahol?

Kiss Lajos
Dunaújváros, Római krt. 34. — 2400

... Hévíz gyártmányú gázmelegítőhöz tömszelencét keresek.

Borda Lászlóné
Érd, Üröm u. 11. — 2030

... sem Pesten, sem máshol nem kapok kályhámhoz hamurácsot. Román gyártmányú a kályhám, a rács hossza 18 cm, szélessége 12,5 cm. Talán használtan átadó valahol?

Végh Anna
Somlóvásárhely, Bercsényi u. 3. — 8481

... MK—29-es kazettás magnómhoz hol kaphatnék szórófejet?

Tóth Márta
Ménfőcsanak, Ormos u. 22/b. — 9012

... egész egyszerű a kérésem: kályhacsövet szeretnék, mert hónapok óta sehol nem kapok.

Haraszi István
Eger, Farkasvölgy u. 42. — 3300

... a fél országot bejártam TR—64 típusú vakuért, eredménytelenül. Kinek van átadó, szívesen megvenném.

Szummer József
Egercsehi, Bányatelep, 3341

... hol kapható Siesta gyártmányú, butángázzal üzemelő kályha?

Bozsik Antal
Hatvan, Vöröshadsereg út 14. — 3000

... a Film Színház Muzsika című hetilap 1962/63. évfolyamait keresem megvételre.

Homonai Judit
Bp., Petőfi u. 8. — 1161

... Minikalor olajkályha hol kapható?

Hahn Istvánné
Pécs, Sétatér út 17. — 7627

... létezik olyan hely ebben az országban, ahol Wilkinson borotvapengét árusítanak?

Juszku József
Bácsalmás, Kálvária u. 198. —6430

... rúdvázát (a virágváza egy fajtája) hiába keresek, nem gyártják már talán?

Tamás László
Zalaszentbalázs 8772

... hiánycikk a 118-as könyökcső, vagy csak én nem kaptam eddig?

Nagy Ferencné
Lakitelep, Kisalpár 116. — 6065

... nem tudom, miért nem lehet tízliteres tejeskannát kapni?

Tóth Lajosné
Nyársapát, Középső u. 2.

... turista-gázpalackkal működő gázlámpa beszerezhető valahol?

Szántai Árpád
Kisgyalán, Kossuth u. 38. — 7279

... Kellér Ervin és Nagy Károly: Gépjármű szerkezetek karbantartása és javítása című szakkönyvét keresem.

Kenéz Imre
Pomáz, Orgona út 51. — 2513

... sehol sem találok Hormocith B krémet.

Pataki Józsefné
Bp., Bertalan Lajos u. 26. — 1111

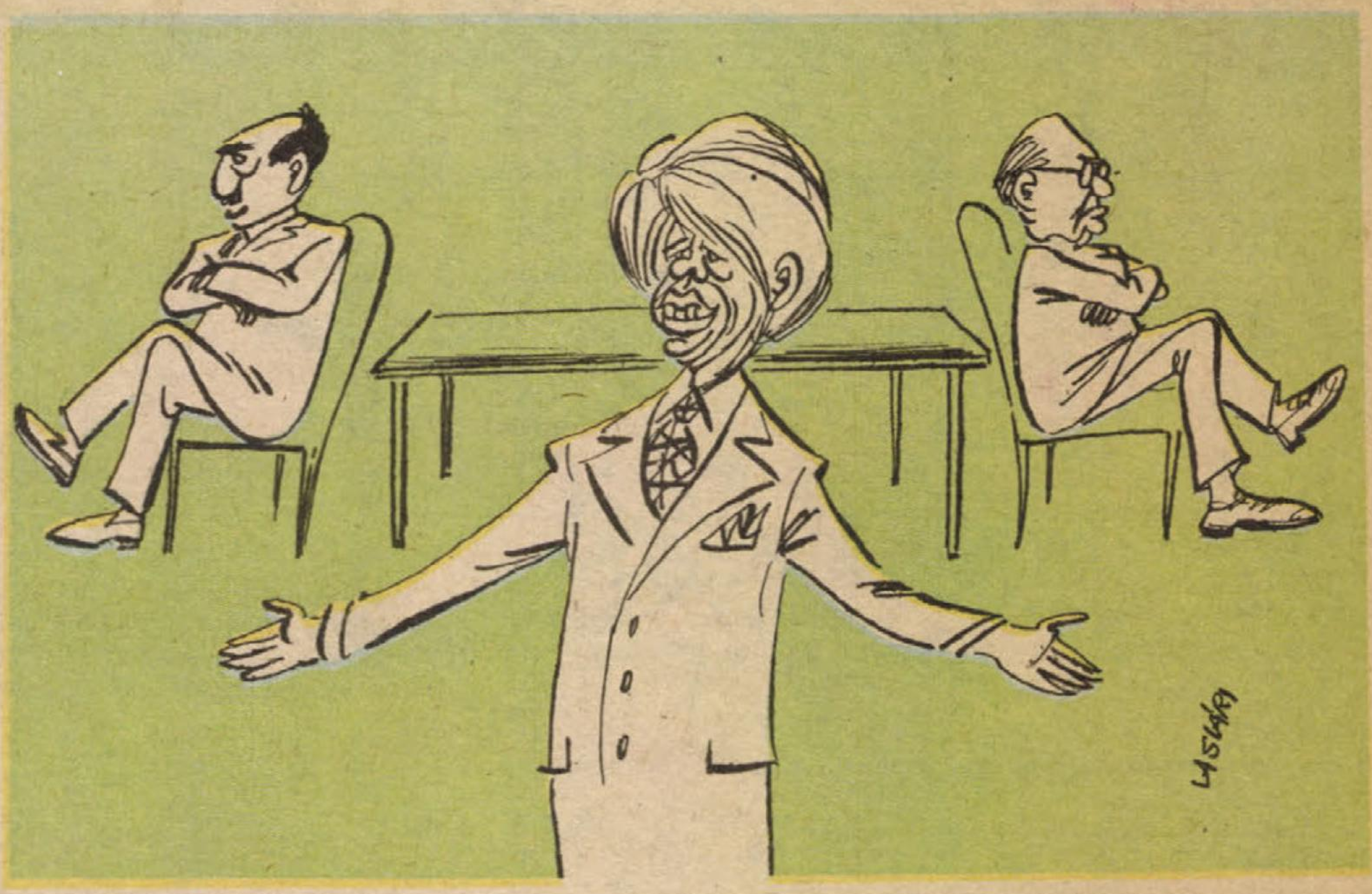

MODERN NŐ

– Csak egy gyereket akarok magától, aztán mehet isten hírével.

CARTER SIKERE

– Látják, egy asztalnál ülnek...

TORONY

Annyit hallottam mostanában a beruházások és a hatékonyság érdekes összefüggéseiről, hogy szilveszter ködös éjszakáján is erről álmodtam.

Úgy tűnt, hogy a magyar válogatott toronyugrókeret csak papíron létezik, mert toronyugró még csak volna, de ugrótorony, ahonnét a toronyugrók letoronyugorhatnának, mutatóba sem akad. Amikor Kökörcsin Karcsi, a keret edzője ezt szóvá tette, Illetékes Hely a fejét vakarta.

— Hinnye, a kakas csípje meg, erre nem is gondoltunk. Ráadásul a szabadsághegyi tévétornyot is lebontották. Na nem baj, ott a lakihegyi adótorony, arról bízvást leugrándozhatnak a sporttársak.

— De kérem — hebegte Kökörcsin Karcsi —, hiszen így összetörjük magunkat. Víz is kéne a torony alá.

— Követelőzni azt tudnak — csapott az asztalra Illetékes Hely. — Előbb tessék kimagasló toronyugróeredményeket produkálni, aztán majd kérhetnek kimagasló ugrótornyot.

— Ez rémes — zokogta Kökörcsin Karcsi. — Hát hogyan produkáljunk kimagasló toronyugróeredményeket, ha egyszer nincs ugrótorony, ahonnét toronyugorhatnánk?

De Illetékes Hely ezt már nem hallotta, mert elsietett, hogy megtartsa akadémiai székfoglalóját a toronyugrásról.

A toronyugrók azért szorgalmasan edzettek. Letettek egy lavór vizet szobácskájuk padlójára és beledugták a lábukat, hogy legalább bokáig gyakorolják a merülést. Kökörcsin Karcsi ezalatt magasabb fórumhoz fordult. A templomba ment és buzgón imádkozott egy ugrótoronyért. A jóistenke meg is hallgatta Kökörcsin Karcsi hő fohászát, mert nemsokára híre járt, hogy a törökbernáti Barbra Streisand Téesz hétmilliárdos befektetéssel vadonatúj presztízstornyot épített a toronyugrók számára. Kökörcsin Karcsi repeső szívvel robogott Törökbernátra, ott azonban megmerevedett, akár a szikkadt lábszíj.

— Uramatyám — hörögte. — Mekkora ez a torony?

— Ez biza tizenhét és félméteres, öcsém — mondta Fék Mihály, a téesz elnöke.

— Borzasztó. Hiszen egy szabályos ugrótorony tíz méter magas. A nemzetközi versenyeket mind tízméteres toronyból rendezik.

— Tja, öcsém — mondta az elnök —, ebből is láthatja, hogy mi nem megyünk dekadens külföldi minták után. Kis ország nagy toronnyal jár. Magyar toronyugró magyar ugrótornyot fogyasszon, aki áldója van.

A toronyugrók azért szorgalmasan edzettek. Leterítettek egy zsebkendőt szobácskájuk padlójára, aztán az éjjeliszekrényről végeztek fura kis ugrásokat, amíg az alattuk lakók fel nem kopogtak. Ám a jóistenke újra meghallgatta Kökörcsin Karcsit, mert Törökbernátot letromfolandó a pestszentjolóni Tolókürt-tröszt huszonnyolcmilliárdért új státusztornyot épített a magyar toronyugróknak.

— Na, tetszik látni — mondta büszkén Tömecs Gusztáv, a Tolókürt igazgatója. — Magassága pontosan tíz méter és még víz is van alatta.

— Nagyszerű — lelkendezett Kökörcsin Karcsi. — Na, és milyen mély az a víz?

— Pontosan húsz centi!

— Végem van! — kiáltott az edző. — Betörik az orrukat. Legalább öt méter mély víz kell.

— A fenébe is, de igényesek lettünk — komorodott el Tömecs Gusztáv. — Negyvenötben bezzeg egy tányér meleg leveske is jó lett volna, mi?

A toronyugrók azért szorgalmasan edzettek. Valahonnét meghallották, hogy ez a sportág fájdalommal is járhat, ezért kis botokkal ütték egymás fejét. És a jóistenke harmadszor is meghallgatta Kökörcsin Karcsi szívbéli óhaját. Mert a pilispiroskai tanács, Törökbernáton is, Pestszentjolánon is túltéve ötvenkét milliárdért épített új luxustornyot a toronyugróknak.

— Ezt meg lehet nézni — mondta Cufellig Jakab, a tanács elnöke. — Tízméteres torony, ötméteres víz. Mi tudjuk kérem, hogy a minőségi mélység is kell, magasság is kell.

— Óriási — mondta Kökörcsin Karcsi. — De hol a lépcső?

— Miféle lépcső?

— Hát amin a toronyugrók felmennek az ugrótoronyba.

Az elnök megvető arcot vágott.

— Én kérem azt hittem: a toronyugrás lényege, hogy a toronyugró letoronyugrik az ugrótoronyból. A lépcsőjáráshoz nem kell ötvenkét milliárdos beruházás, azt akármelyik pesti bérházban is gyakorolhatják. Alászolgája.

A toronyugrók nemsokára külföldre utaztak és legjobbjuk, bizonyos Holipni Jenő kilencvenkettedik lett a saltsjöbadeni világbajnokságon. Álmomban melegen gratuláltam Kökörcsin Karcsinak és valami olyasmit mondtam, hogy ahhoz képest ez gyönyörű siker.

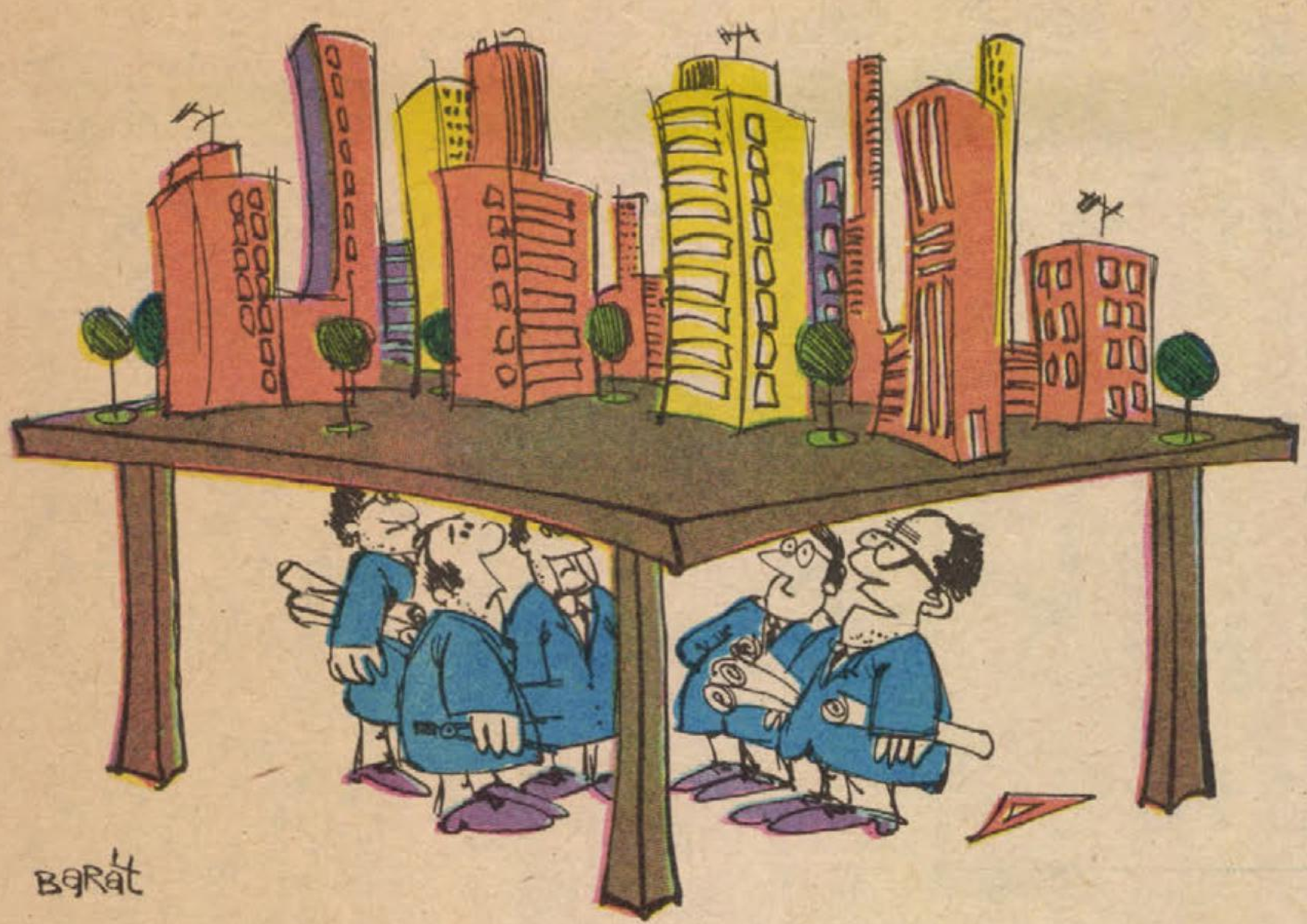
— Ahhoz képest! — kiáltotta az edző. — Hát ez az, hogy ahhoz képest. Tele vagyunk ilyen „ahhozképest" sikerrel.

— De kérlek — hebegtem —, hiszen, ha nektek lehetőségetek van, hogy alaposan felkészüljetek, akkor...

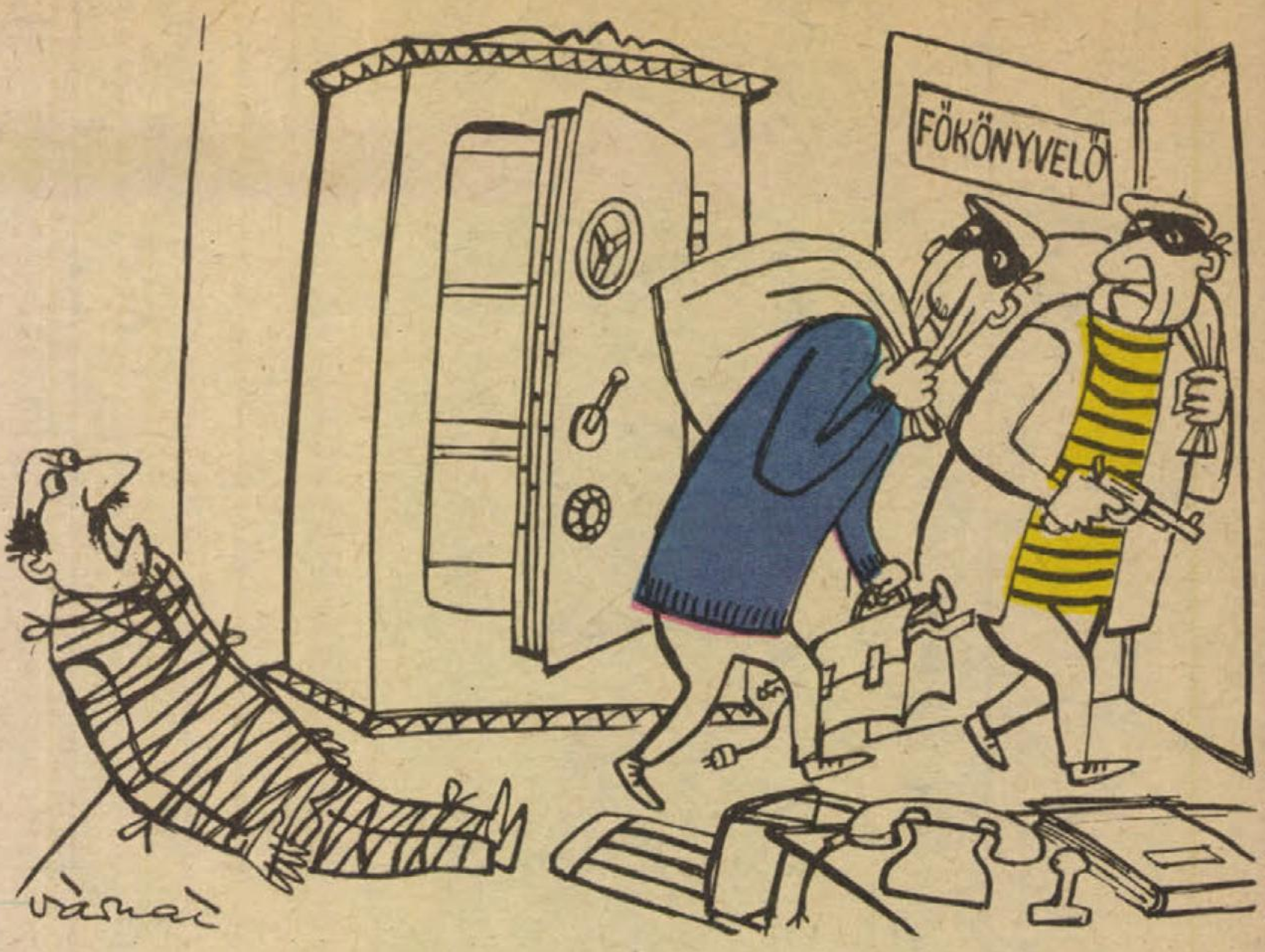
— Nem tudom — szakított félbe Kökörcsin Karcsi. — Így mindenki boldog a kilencvenkettedik hellyel. Ha viszont jól felkészülhetünk és mondjuk az ötödik helyen végzünk, fix, hogy mindenki bennünket cikiz. „Hogyhogy, mi minden lehetőséget megadunk és ti mégis leégtek?" Hagyd el komám, jobb ez így.

Attól fogva reggelig már csak fehér egerekről álmodtam. Zöld mezőben ültek és töprenkedve ingatták a bajszukat.

Peterdi Pál

– Mi lenne, kollégák, ha ide metróállomást terveznénk?

– Könyörgök, vigyék magukkal a pénztárkönyvet is...

Levélváltás a szemléletről

Kedves Szerkesztő úr!

Tíz év óta egy középvállalatnál dolgozom, mint részlegvezető. Nemrégiben a főnököm behívott az irodájába, előzékenyen fogadott, kávéval kínált, és arról faggatott, tudom-e, hogy a vállalatoknál és a gazdasági irányító szervekben is jelentős szemléleti változásra van szükség.

— Hogyne tudnám — mondtam —, hiszen bőven írtak erről az újságok, és megtárgyalta az országgyűlés.

— Látom, nem lesz nehéz dolgom magával. Az eddigi hibás szemléleten változtatni kell: nem fizethetnek nyereségrészesedést a deficites vállalatok. Rendbe kell hozni az államháztartást, az egyensúlynak helyre kell állnia — magyarázta.

— Rajtam nem múlik, én eddig is úgy dolgoztam, hogy mindig megkaptam a havi 2—3 ezer forintos jutalmamat — mondtam nagy önbizalommal.

Szakszerű beszélgetésünk sok mindenre kiterjedt, végül is a főnököm közölte velem, hogy a hozzá tartozó hat részlegből egyet, az enyémet, meg kell szüntetnie. Az új szemlélet kötelezi őt erre, elegendő a megmaradó öt részleg is, és ezzel hozzájárulnánk az államháztartás egyensúlyának javításához.

Arra gondoltam, ha a népgazdaságnak éppen az én részlegemre van szüksége, akkor nem vitatkozom, de azt szóvá tettem, hogy vajon mi lesz a velem együtt tíztagú részlegem sorsa, jövője?

— Senki sem kerül az utcára — nyugtatott meg —, hiszen nagy munkaerőhiánnyal küzdünk. Maga, barátom, az eddigi fizetésével, főnöki szaktanácsadó lesz, mellém kerül. A részlege kilenc emberét pedig arányosan beosztjuk a megmaradó öt részlegbe.

Sok mindenféle beosztásom volt már az elmúlt harminc évben, de főnöki szaktanácsadóként még sohasem ügyködtem. Terveztem már egész városrészeket, irányítottam óriási méretű területrendezési munkálatokat, szerveztem keresztbe-hosszába, de hogy a főnökök mellett szaktanácsadóként működjem, arra nem volt példa. Sőt, még csak fogalmam sincs róla, micsoda csoda a főnöki szaktanácsadás, de állítólag ez nálunk benne van a vállalati kollektív szerződés nomenklatúrájában. Ám az a szemlélet eszembe jutott, hogy akitől azelőtt meg akartak szabadulni, valamilyen iskolára vagy tanfolyamra küldték, most talán az a divat, hogy az ilyen embereket kinevezik valamilyen tanácsadónak, semmit sem kell csinálniuk, és senki sem kíváncsi a tanácsukra. Én eddig mindig termeltem, terveztem, miért kapnék én jutalmat, mint szaktanácsadó? Mindezt végiggondolva, a tőlem telhető legnagyobb nyugalommal érveltem:

— Én ennek a szaktanácsadásnak nem látom semmi értelmét, de annak sem, hogy a részlegünket megszüntessék. Piacra termel, jól dolgozik. A többi részlegben nincs szükség új emberekre, legfeljebb nagyobb létszám végezné ugyanazt a munkát. Miért éppen a termelő részleget akarják megszüntetni?

— Mert szükség van rá! — felelte. — Ha most leépítenénk egy másik részleget, akkor az egyáltalán nem hiányozna. De, ha a tervezési részleget építjük le, hamarosan újat kell szerveznünk helyette. Tehát két legyet ütünk egy csapásra, érti már végre?

— Nem — feleltem porig sújtva, hogy ilyen korlátolt vagyok.

— Jellemző — mondta megvetéssel. — Ha a maga részlegét építjük le, azzal javítjuk a népgazdasági egyensúlyt, mert tíz embert felszabadítottunk, ha pedig majd az új tervezési részleget megszervezzük, akkor felveszünk tíz embert, és ezzel ugyancsak javítunk a népgazdaság helyzetén, mert új erőket hoztunk a termelésbe.

*

Kollégáimat már beosztották a többi részlegbe. én pedig másfél hét óta főnöki szaktanácsadó vagyok. munkám egyenlő a nullával. Mit tetszik gondolni: próbáljam megszokni az ilyen szemléletet és a semmittevést?

Kedves Olvasónk!

Ne próbálja. A főnöke úgy látszik még nem ismeri a gazdasági szabályozó rendszer változásait. Majd a saját veszteségrészesedésén talán megismeri.

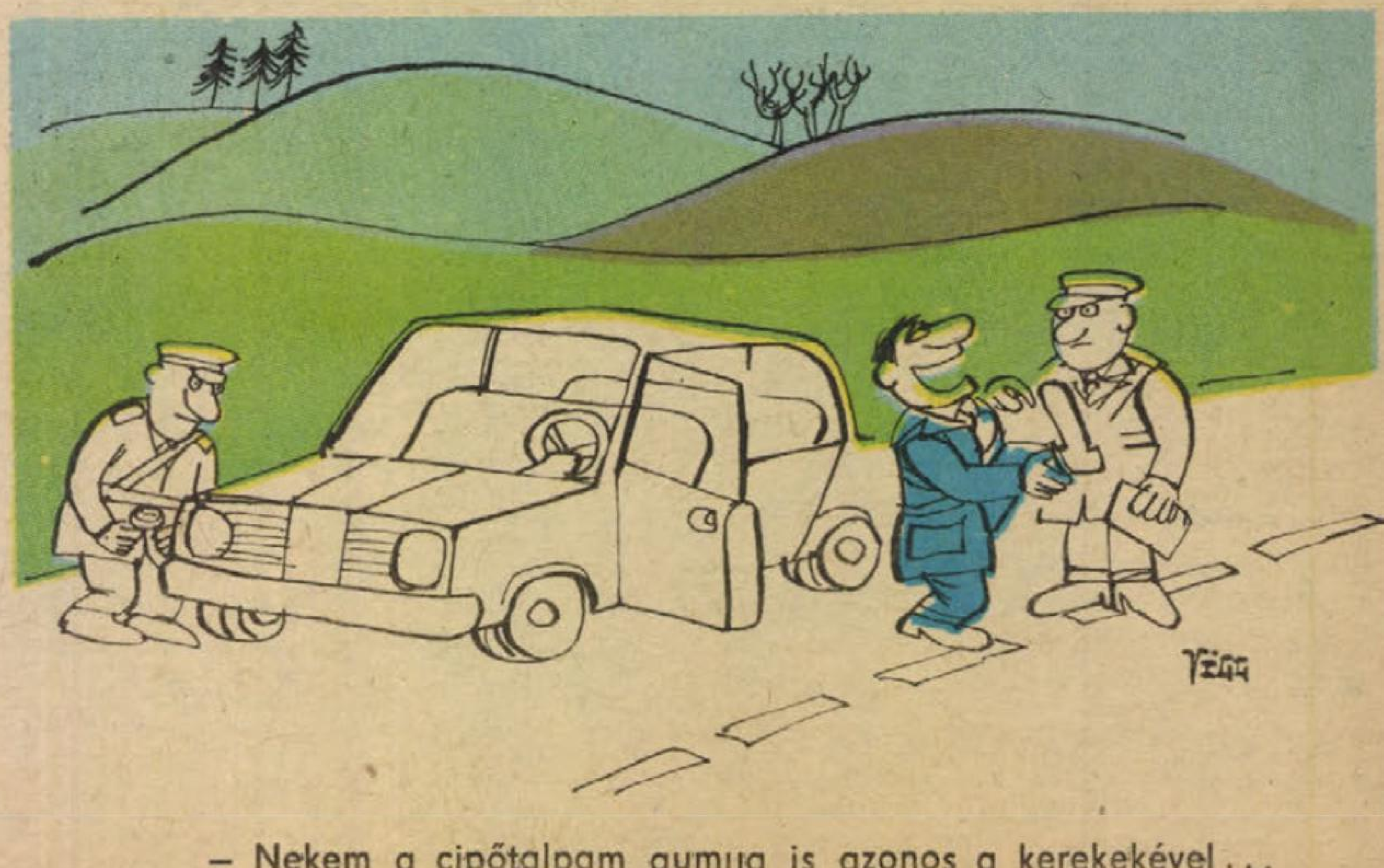
Földes György

ÉJSZAKAI ÜGYELET

– Tessék nyugodtan átkelni, azért vagyunk itt...

EGYFORMA GUMIK KELLENEK A GÉPKOCSIKRA

– Nekem a cipőtalpam gumija is azonos a kerekekével...

Fülöp György rajzai

– Kicsi a világ!

– Nőj nagyra, kisfiam, különben nincs külföldi utazás.

– Az export fokozását minden erőnkkel támogatjuk.

SZÓSZÖCSKÉK

Játszottak a háború előtt nálunk egy amerikai kalandfilmet, az „Alipang” címűt, melyben egyszercsak azt mondja társainak a szívdöglesztő Gary Cooper: *„Mennünk kell, Staff tábornok vár.”* Igaz, ezt nem saját szájúlag, csupán a feliraton mondta, ott is csak azért, mert a fordító nem tudta, hogy a General Staff magyarul nem valamelyik szereplő, hanem a *vezérkar.*

Örömmel látom, hogy mai fordítóinkból sem veszett ki ez az elevenszülő hajlam. Mert mit olvasok egy franciából fordított krimiben? *„Én most megyek, és beszélek Trucmuche-sel.”* Trucmuche persze épp oly kevéssé jelenik meg a továbbiakban, mint szegény néhai Staff tábornok, annak ellenére, hogy ő nem vezérkar, mindössze *izé, bigyó, hogyishívják, mifene.*

Szeretettel üdvözlöm körünkben Leiter Jakab úr kiterjedt famíliájának legújabb leszármazottját. Csak legalább azt tudnám, nő-e avagy férfiú. Vagy mifene.

*

Egy hírmagyarázatból: „Legalább az a — nemrég még teljesen reális, *jó esélyű jelöltként emlegetett — veszély* nem fenyegeti többé a világot, hogy egy Filbinger lesz a Német Szövetségi Köztársaság elnöke.”

Meg vagyok nyugodva. Hiába volt a veszély esélyes jelölt, nem fogják megválasztani. Pedig fenyegetett.

*

Kisvendéglő, estveli óra. Az asztalon üres poharak. Az asztal körül átható cseresznyeszag.

A férfi (harsányan dallik):

Szellők szárnyán
Szállj velem, repülj velem!
Erdők mély vadonán
Kószáljunk szerelmesen!
Zöld fű selyme legyen
Nászágyunk...

A nő (prózában, rekedten): Mi az, nincs kéglid?

*

Nézem a tévében az új magyar musicalekből összeállított ízelítőt. Emitt Ephesusi Dromio és Siracusai Antiochus gajdol nekünk egy sor — egy? rengeteg sor! — Shakespeare-t, amott szegény Petőfi Bolond Istókja ízelít be egy XIX. század eleji magyar parasztházba, hogy a XX. század harmincas éveinek tánczenei stílusában közölje honfibú elleni receptjeit a ház másfajta muzsikához szokott érdemes gazdáival. (Valamint a jobb sorsra érdemes nézővel.) Még amottabb Bornemisza Péter korában találjuk magunkat. Döbrögi uramról, Julius Caesarról és a régi görögökről egyelőre nem készült musical, ami nagy kár, mert én Döbrögivel charlestont járatnék, ami mindig „bejön”, Julius Caesarral elénekeltetném, hogy „Az a szép, az a szép, akinek a szeme kék”, a régi görögöket pedig az agorán mutatnám be, amint éppen nagy terefere-polkába mélyedve társalognak a plátóni bölcseletről. Mindezt pedig tenném azért, mert immár pontosan tudom, hogy a musical — legalábbis nálunk — múltba révedő és kockázatmentes műfaj, átmenet a népszínmű és az antik komédia, Búvár Kund és Daniló gróf, a toborzó-dalok és a tangó bolero között, és hogy semmi, de semmi köze nincs a mához, legfeljebb majd két-háromszáz év múlva lesz, amikor majd a mi életünket és problémáit ábrázolja egy-két könnyfacsaró „modern” musicalben néhány „fönt” és „lent” egyaránt tutira menő rendező.

*

Az Alfa című új képes folyóiratra *„előfizetni lehet a hírlapkézbesítőknél”*. Így tudja az Alfa, melyben ez olvasható.

Az Alfa című új képes folyóiratra *nem lehet előfizetni a hírlapkézbesítőknél.* Így tudja a hírlapkézbesítő, akinél elő akartam az újságra fizetni.

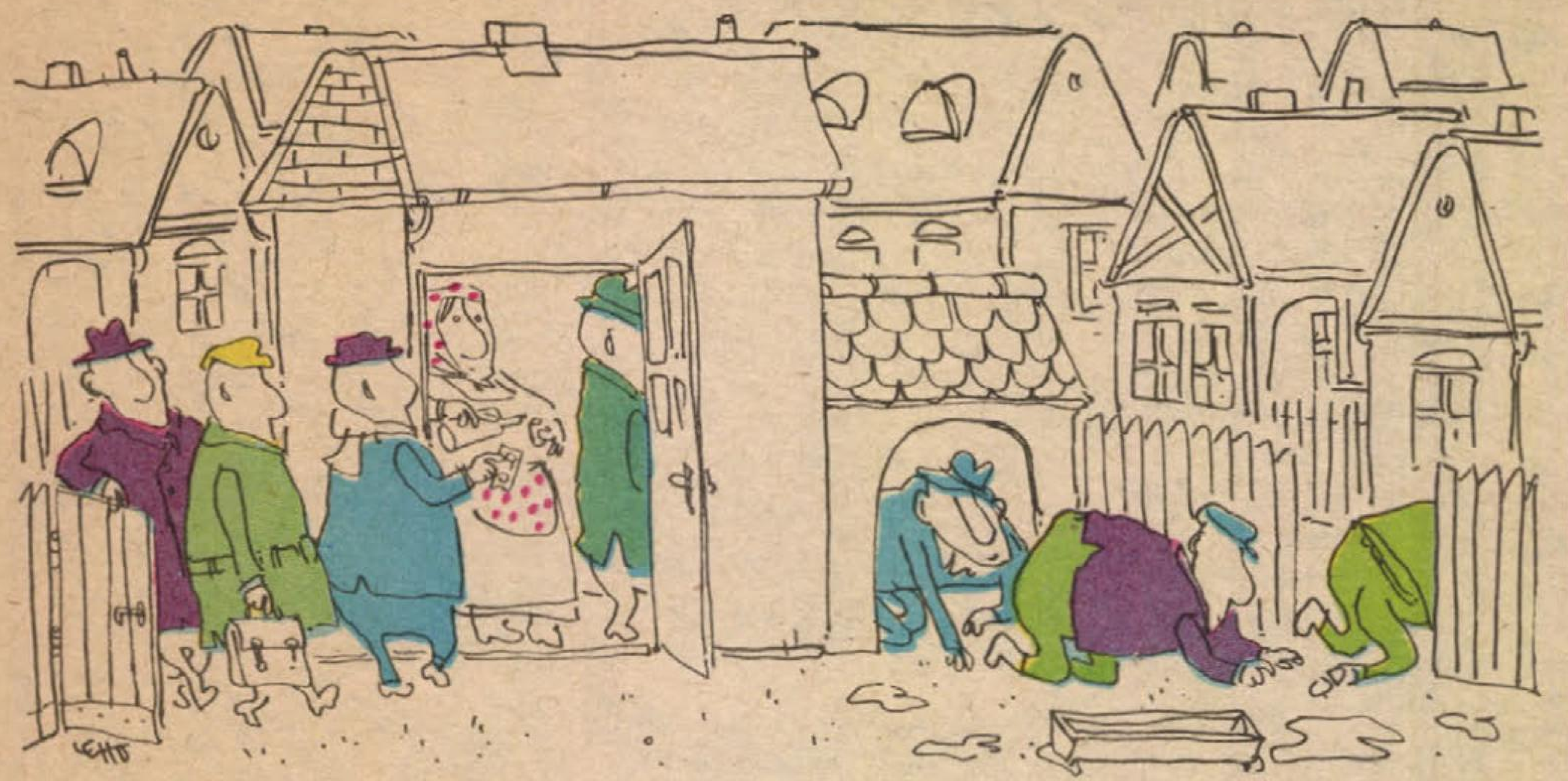
Most azon töprengek, melyiküknek lesz igaza.

Timár György

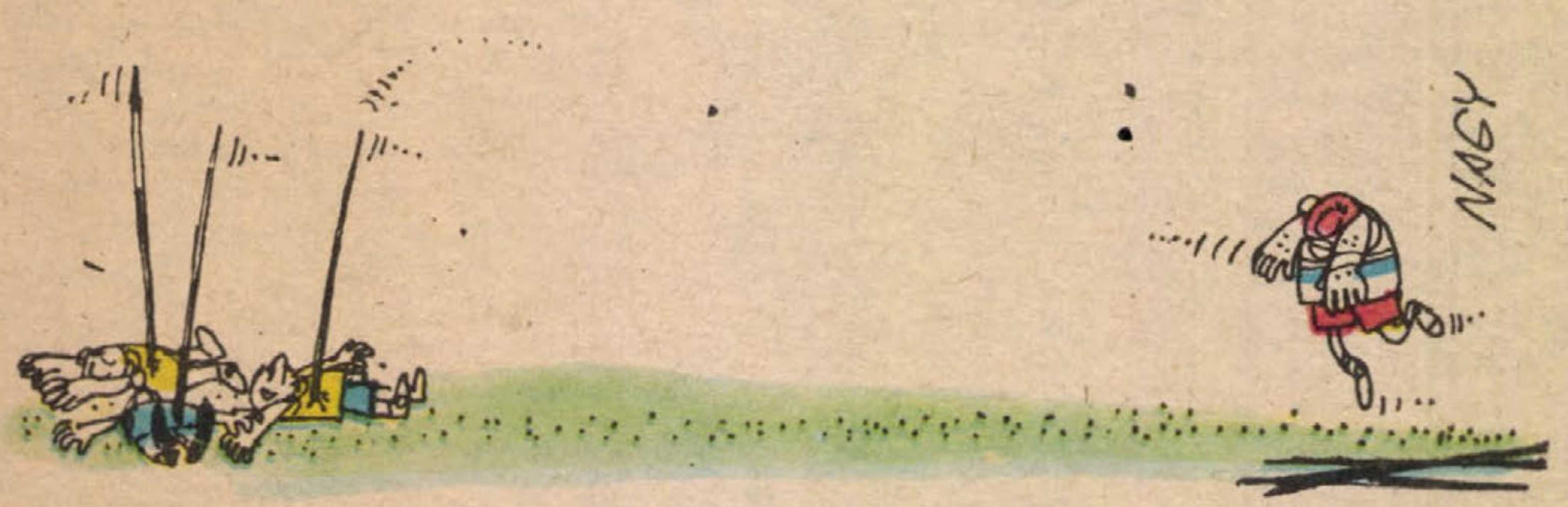
VÁROSI HÓEMBER

BÖGRECSÁRDA

REPÜL A GERELY...

– Hallatlan, még a születésnapján is zaklatják az embert!

– Most nem tudok beszélni, szerelmem, nem vagyok egyedül a szobában...

HIVATAL

KAPUTELEFON

TRIBÜN

Az év legfaramucibb nyilatkozatát Danny Blanchflower, a Chelsea menedzsere tette egy bajnoki mérkőzés után. Azt mondta:

— Az ellenfél még be sem rúgta a vezető gólt és mi máris az egyenlítésért küzdöttünk.

Jim Smith, a Birmingham menedzsere játékosértekezletet tart. Két kezével gömbölyű mozdulatot tesz és azt mondja:

— *Lab-da.*

Most szögletes mozdulat következik:

— *Ka-pu.*

Alberto Tarantini, a csapat egyetlen idegenajkú játékosa boldogan ugrik talpra:

— *Értem! Értem!*

— *Üljön le — mondja*

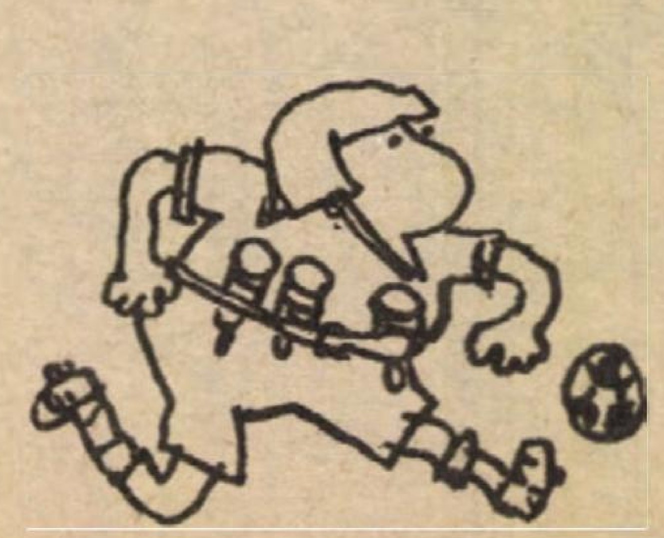

a menedzser. — Nem magához beszéltem. Azt tudom, hogy maga érti. De szeretném, ha a többiek is megjegyeznék végre.

Sam Rutiglianot, a Cleveland Browns edzőjét megkérdezték: hogyan akarja semlegesíteni az ellenfél legveszélyesebb játékosát, Jim Zornt.

— Pontos tervem van erre — mondta az edző. — Először is kiosztok a védőjátékosaim között néhány kézigránátot...

(p. p.)

SAJNÁLATOM

Megszólít az eszpresszóban egy irhabundás, rezes orrú ember:

— Ugye, maga ismeri a kormányrendeleteket?

— Hát — mondom —, nagyjából igen, de egyiket sem tanultam be kívülről, mint a középiskolai irodalomtanárom kedvenc verseit.

— Azt ugye tudja, hogy el kell adni a felesleges telkeket?!

Mosolygok rá, mert tudom, és vicsorgok, mert nekem egy felesleges sincs.

Erre a manus töretlenül folytatja:

— Mennyit ér magának egy balatonalmádi százhetven négyszögöl, közvetlenül a lángossütő mellett?

Belehörpintek a kávémba, tehát vagyok. Ezért az erekkel teleszántott arcú azt hiszi, hogy vevő is, ebben a nagy magyar kényszerhelyzetben. Fűzi mondókáját tovább:

— De van ám Telkibányán is egy háromszáznégyszögöles. Mert ugye az elvált feleségem nevére átírattam a gárdonyi telket, a fiam nevére az akarattyait, a keresztlányom nevére a kisköreit, az unokalányom nevére az érdligetit, de ez a telkibányai már sehogyan se megy. Mert kizsigerelik itt mostan, uram, az embert! Adjon érte nyolcszáz per négyszögölt és én elfelejtem, hogy ebben a rendszerben éltem valaha!

Kikanalazom az olvadt cukrot, majd megtörlöm zsebkendőmmel a számat. Mire ő azt hiszi, hogy vagy a hely nem felel meg, avagy az eladási ár túl drága. Így sírós szemmel duruzsolja:

— Tihanyban akar talán?! De azt csak egymillió-hétszázezerért adhatom. Tudja, nekem is meg kell élnem valamiből!

Megpróbálok megkapaszkodni a presszó etetőjében, mert ilyen nagy összeg nekem álmomban sem volt a zsebemben. Persze, az említett illető erre azt hiszi, hogy részeg vagyok, és könnyűszerrel rámsózhatja a somlói négyszáz négyszögöljét. Ennek ellenére azt mondja:

— Látom, kispajtás, hogy maga vevő! Maga sem a rendeletekből, hanem a pénzből él. Ezért barátilag eladom magának hétmillióért a rózsadombi villámat.

Lenyelem a kávéskanalat, mire ő atyailag hátbaveregeget, mert azt hiszi, hogy beépített fürdőmedencét, ételliftet és fotocellás spanyolfalat is akarok.

— A szabadság-hegyi villám a maga esete! A kerületi tanács csak nyolc és fél millióra becsülte, de magának átadom tízmillióért.

Egy kicsit hörgök és kérdezem:

— Százhúsz éves részletre megfelel önnek?

Közben osztok és szorzok, mert százhúsz év alatt OTP, meg családi kölcsönnel talán ki tudnám fizetni. Ő viszont egyből lekezel.

— Ide figyeljen! Magából egy urat néztem ki. De ha hülyéskedik, akkor maga nem is kuncsaft. Mit bolondít itt engem?!

Nem bolondítom tovább. Szomorú leszek. Ő erre kér egy dupla whiskyt és körülnéz. Zsigereiben érzi, hogy itt a presszóban el kell adnia a 93 030 négyzetkilométeres Magyarországból kisajátított picinyke részeit. Azonban itt most valahogy nincsenek olyan vevők, akik százezrekkel kirukkolhatnának mellényzsebükből.

A rezes orrú szemében megrebben a nagy igazságtalanság. Húsz telekből egyet sem tud elpasszolni. Szeretnék segíteni rajta emberbaráti szempontból, ha lenne húszmillióm. De inkább rendelek egy pohár sört négynyolcvanért.

Majdnem sírvafakad, hogy neki nem kértem. Kezdem nagyon sajnálni ezeket a szerencsétlen sörsú mostani magyar milliomosokat.

Tormai László

— Ha már nem szeretsz, elmegyek önként kappannak.

VILMA NÉNI

— De ha úgyis mindenki tud ezekről a gondokról, miért kell suttognunk?

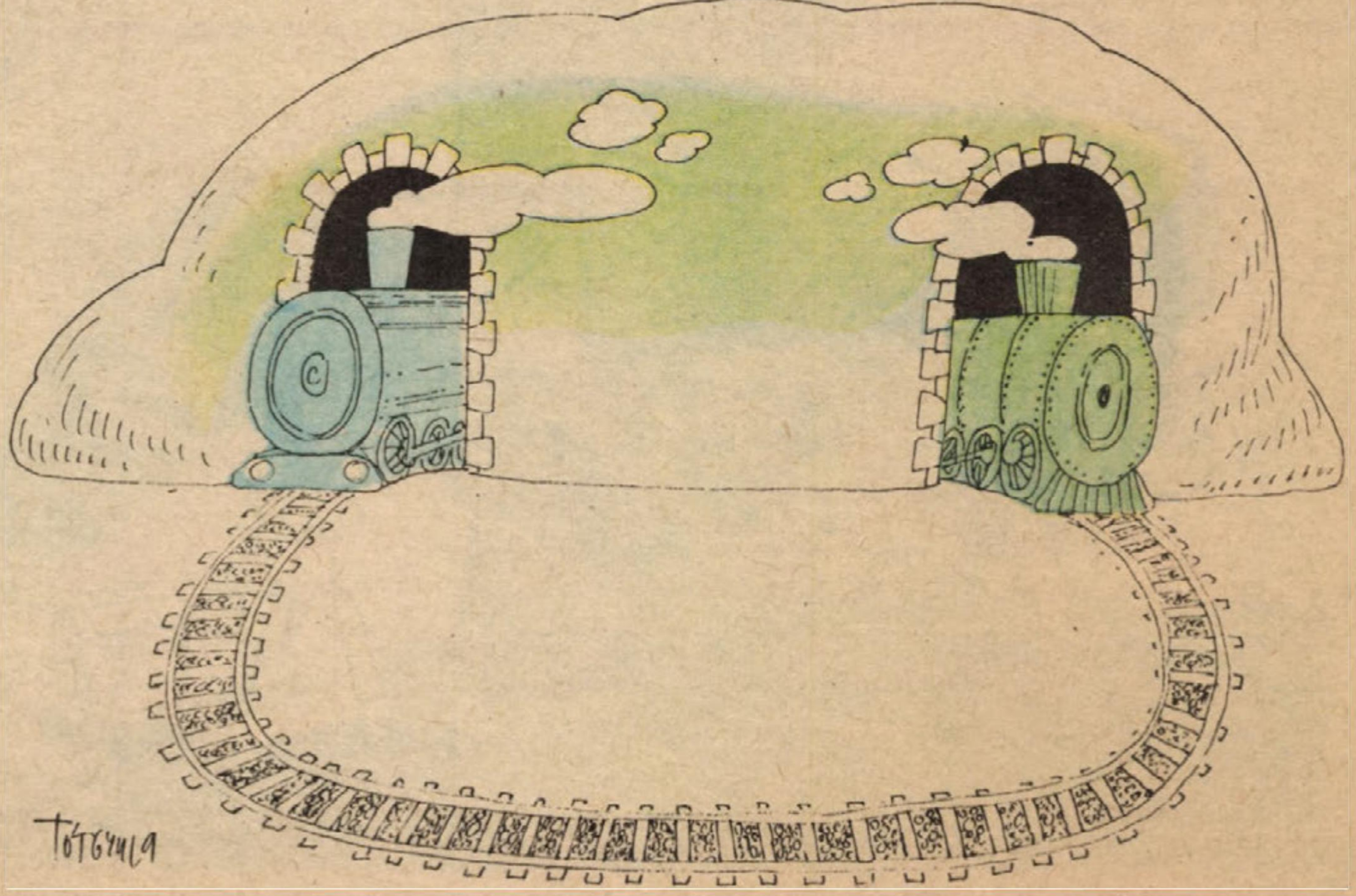
HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

— Személyi kölcsönt szeretnék felvenni az OTP-ből. Vállalsz értem kezességet?

— Nem. De szívesen adok neked kölcsönt, ha kezességet vállal érted az OTP.

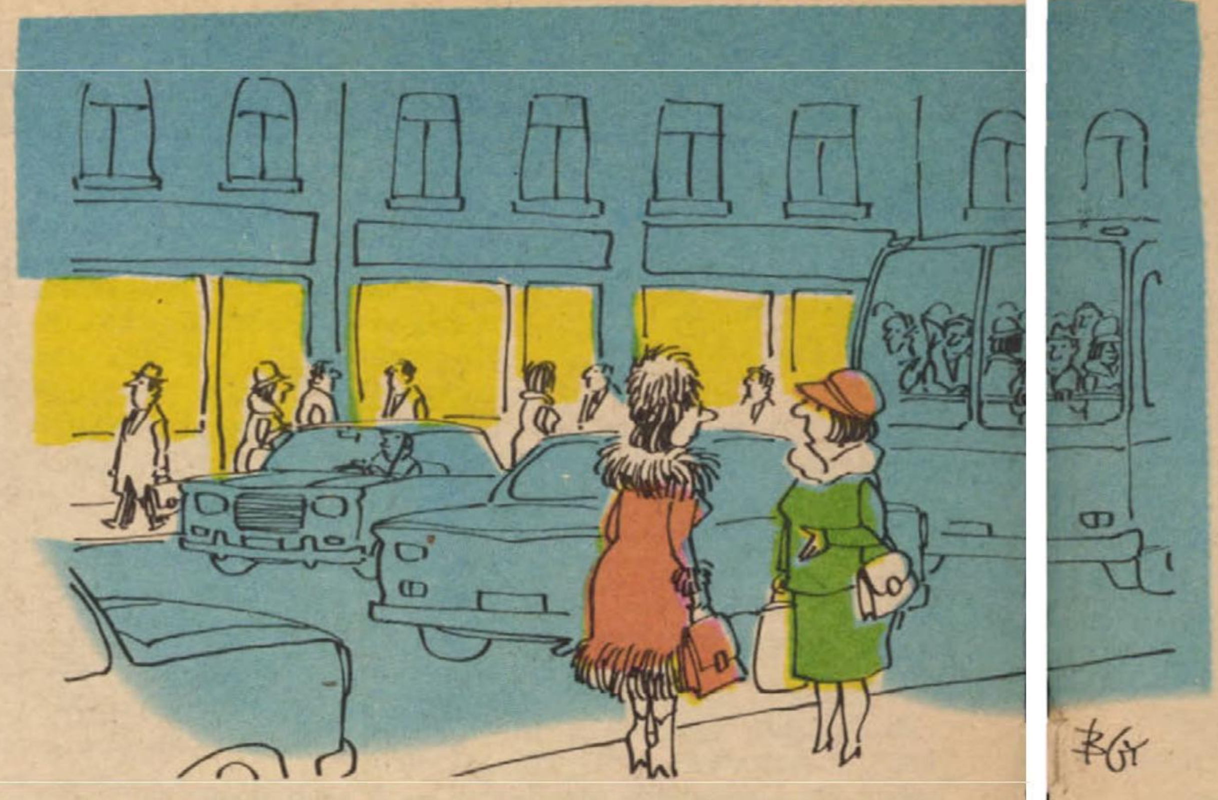
SZERVEZÉSI HIBA

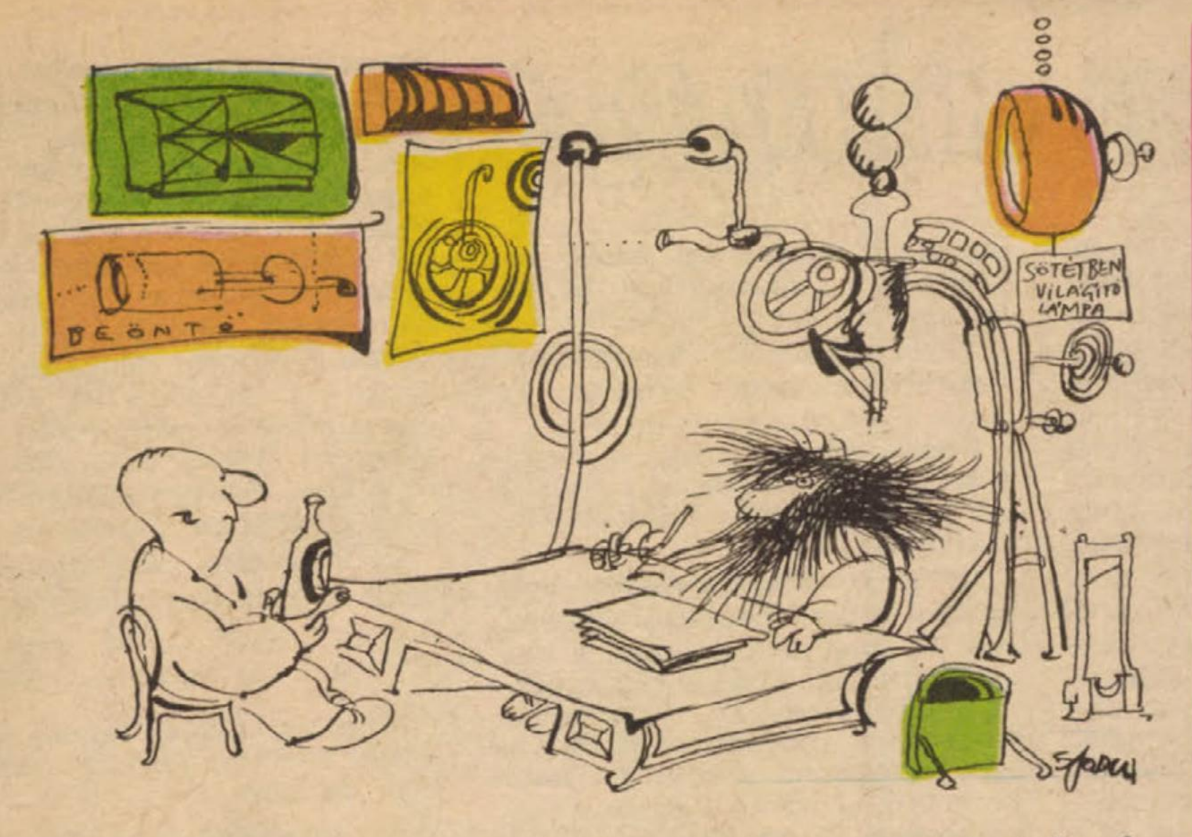
ÍTÉLETIDŐ

– Először az asszonyokat, a gyerekeket és az Útinformosokat!

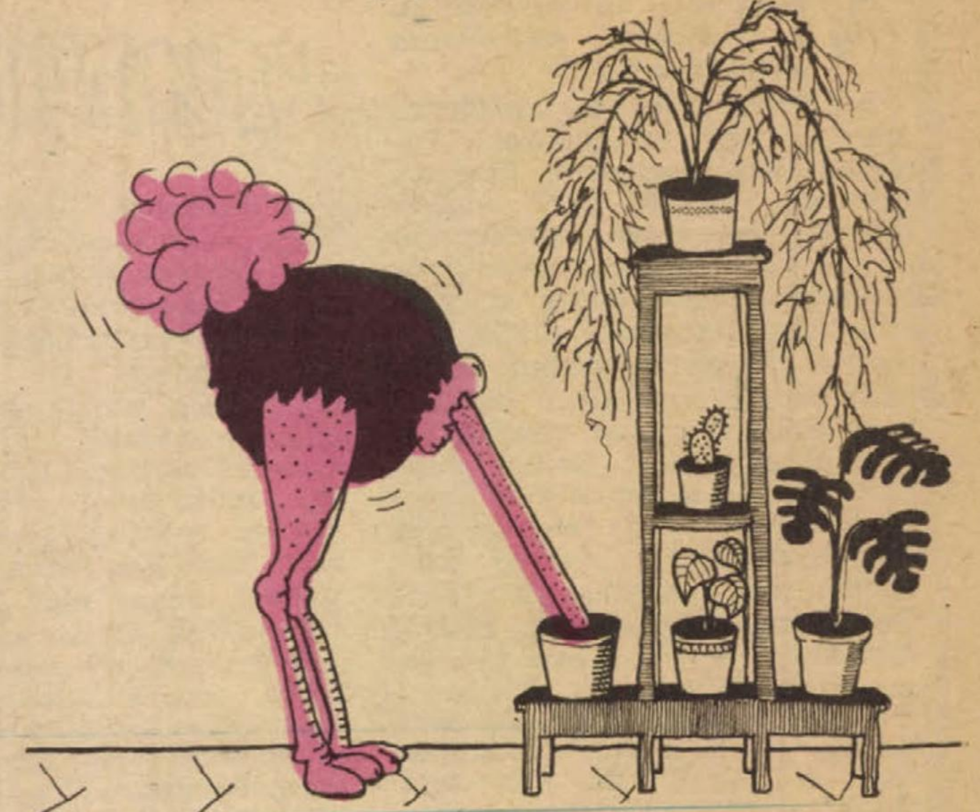

– Én már azt sem tudom, édesem, hogy Afrikában kik a m eink.

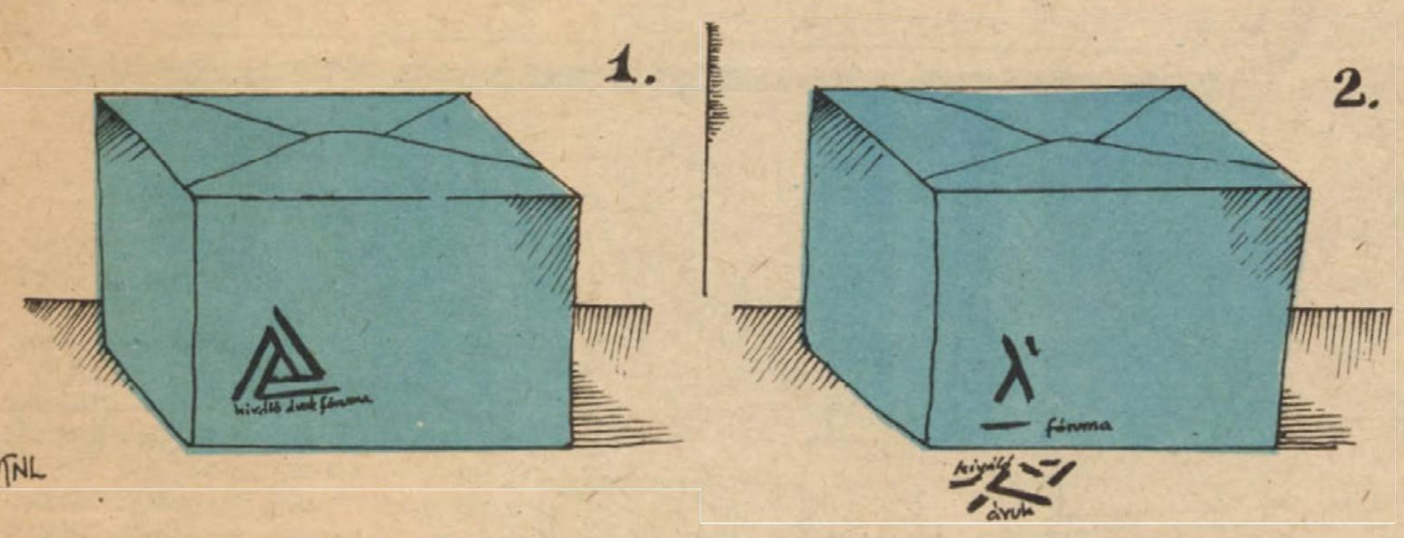
– Nincs szükségünk a találmányára! Kinek kell ma hajnövesztőszer?

ÉLŐSAROK

KIVÁLÓSÁG

1. 2.

SZILÁNKOK

MAI IDŐK

Tiszteld apádat, anyádat, s rádfogják, hogy maradi vagy.

NEHÉZ TERMÉSZET

X-nek azért olyan édes a kibékülés, mert utána rögtön össze lehet veszni.

NAPTÁR

Nyugdíjas bácsi nyit be az eszpresszóba. Sorra járja az asztalokat:

— Tessék venni szép 1978-as zsebnaptárt. Csak az utolsó két hetet számítom fel...

ELBIZAKODOTTSÁG

— Szeretlek!

— Egy ilyen kedves, rokonszenves embert, mint én vagyok, könnyű is szeretni...

ITALBOLTBAN

— Beszéljen velem tö bb tisztelettel! Négygyerme kes családapa vagyok, akit vár otthon a szerető család...

— Azonnal álljon fel!

— Ha nem ad még egy féldecit, fekve maradok.

VÁGY

— Szeretnék valami jó kis börtönbe kerülni — mon dta a fogházőr.

MUNKAHELYI IVÁSZA T

— Ürítsük poharun kat minden munkatársra, aki nek az idén lesz a névnapja.

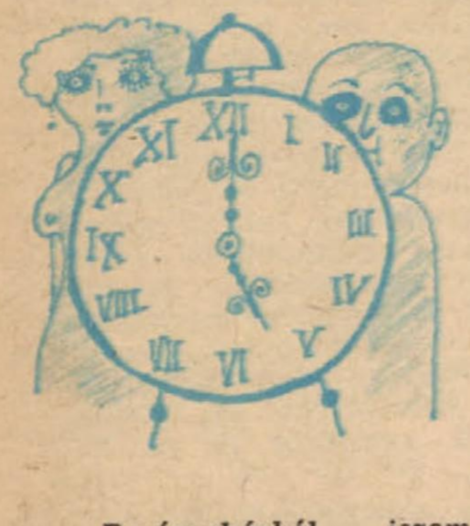
PÁRBESZÉD

— Szívecském, csengett az ébresztőóra. Kelj fel!

— Miért nem te kelsz fel elsőnek, Lajos? Nekem még rengeteg időm van, legal ább három perc. A fűzős c izmám helyett ugyanis m a kapcsos cipőmet húzom fel.

— Én is pihenek még egy kicsit. Nem dől össze a világ, ha ma csak a felső fogsoromhoz használok fogkefét. Ezzel legalább két percet nyerek.

— Nekem az jutott az eszembe, hogy majd kettesével veszem a lépcsőket lefelé. Ez további ötven másodperc az ágyban.

— Papírpohárból iszom majd a tejeskávémat a lépcsőházban. Mire megittam, a kapuban eldobhatom a poharat. Ez harminc másodperc hasznos idő.

— Négy másodpercet azzal is nyerek, ha a reggeli búcsúzkodásnál nem csókollak meg.

— Én pedig nem köszönök vissza. Ez is további egy másodperc lustálkodás az ágyban!...

UDVARIAS SZÍNÉSZ

Az elmaradt tapsot is mély meghajlással köszönte meg.

A NYUGATI ELŐTT

— Egy ágyat keresek, a hozzávaló csinos főbérlőnővel.

DICSÉRET

— Tegnap gratulált, megdicsért a főnököm. Ebből arra a következtetésre jutottam, hogy hálistennek, nincs ideje odafigyelni a munkámra.

Galambos Szilveszter

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

— Az anyósom csak egyszer jött el hozzánk az esküvő után.

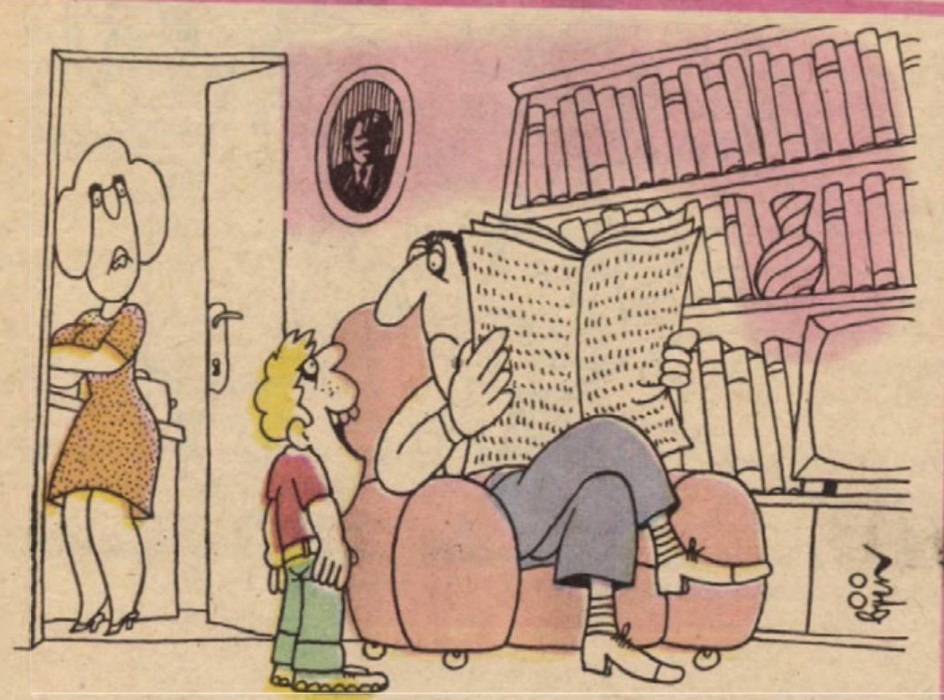
— Szerencsés ember vagy.

— De aztán nem is ment el többé!

*

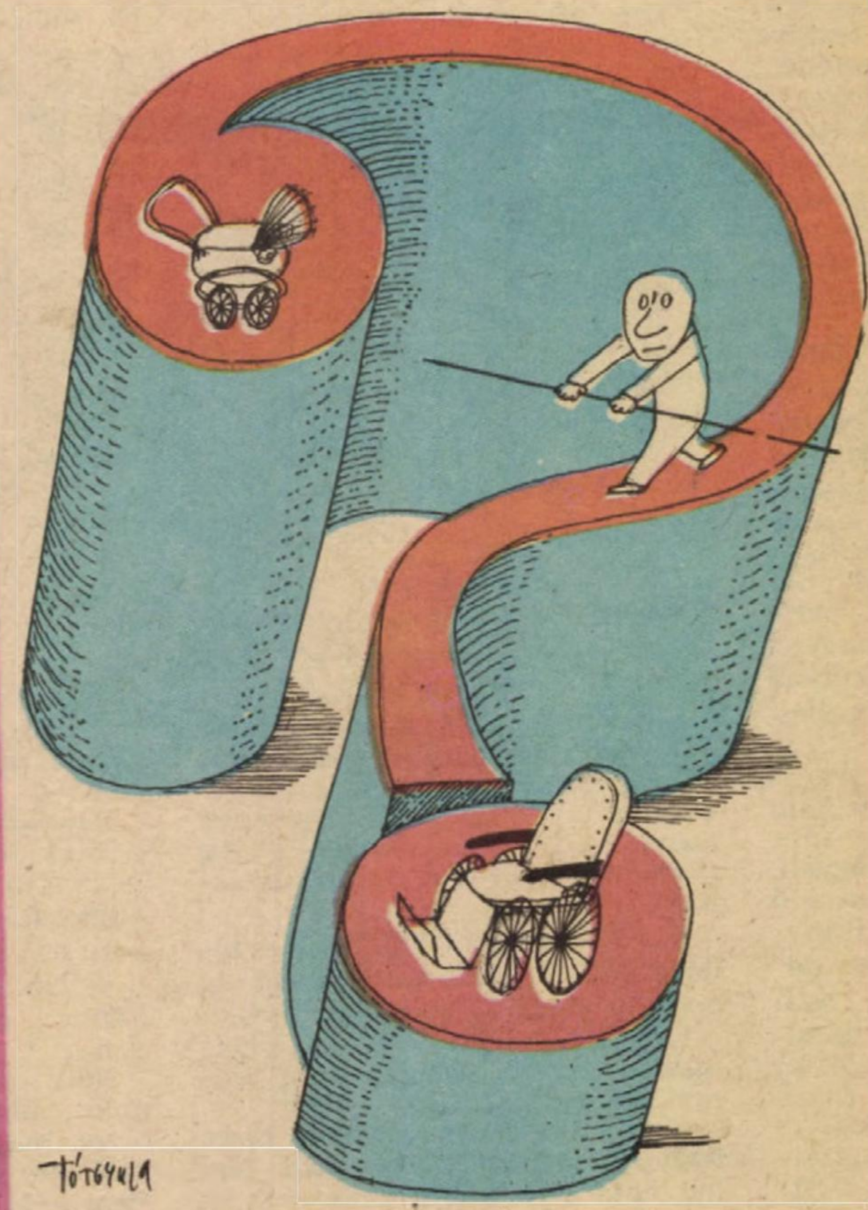
— Mit gondolsz, hány éves Gizi?

— Nem tudom, de hősiesen viseli.

– Apu, mesélj nekem azokról a csodálatos időkről, amikor te voltál gyerek, és folyton szénszünet volt az iskolában...

ÉLETÚT

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Egy fiatal lány töprengése:

— Borzasztó peches vagyok. Valahányszor szerelemből akarok férjhez menni, mindig kiderül, hogy az illetőnek egy vasa sincs.

*

— Kérek egy doboz szardíniát.

— Milyet óhajt, portugált, spanyolt vagy jugoszlávot?

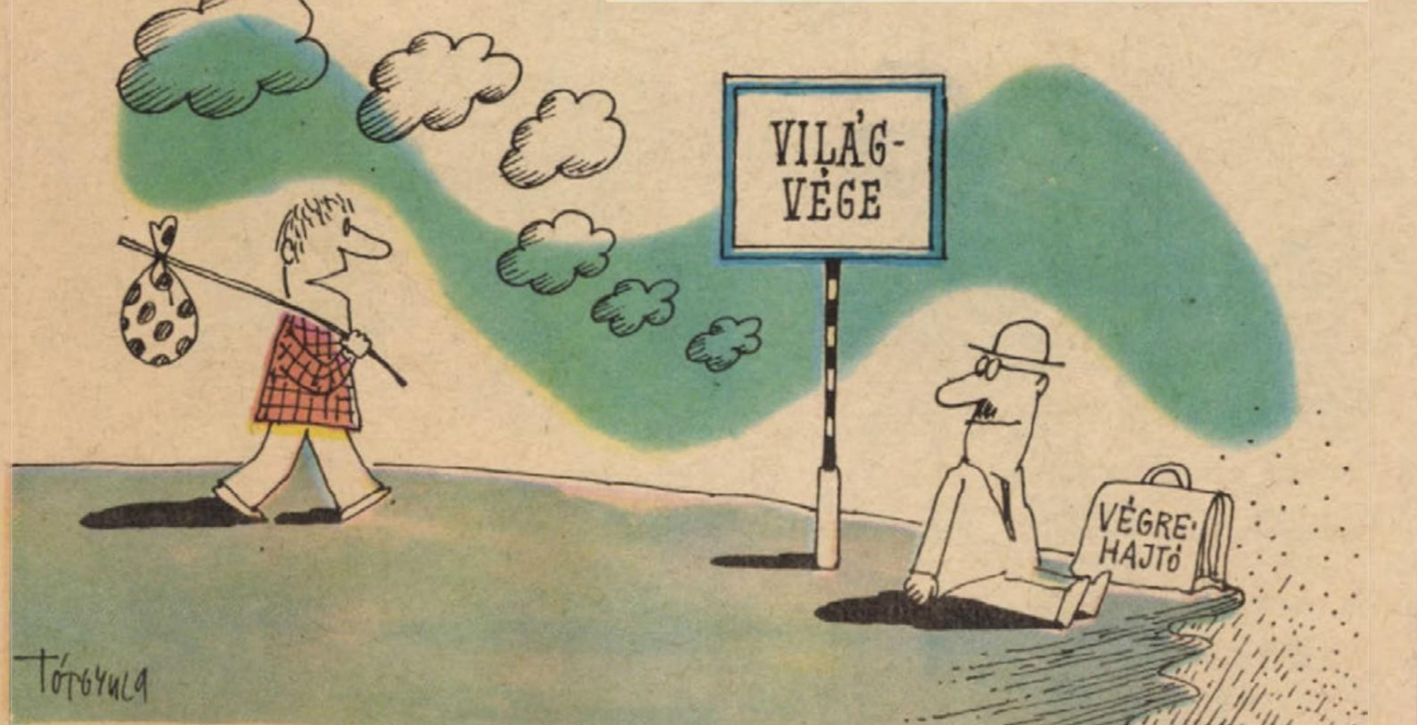
— Teljesen mindegy. Nem akarok társalogni velük.

*

— Mi az, vegetáriánus létedre nyulat eszel?

— Csak bosszúból. Megette a káposztámat.

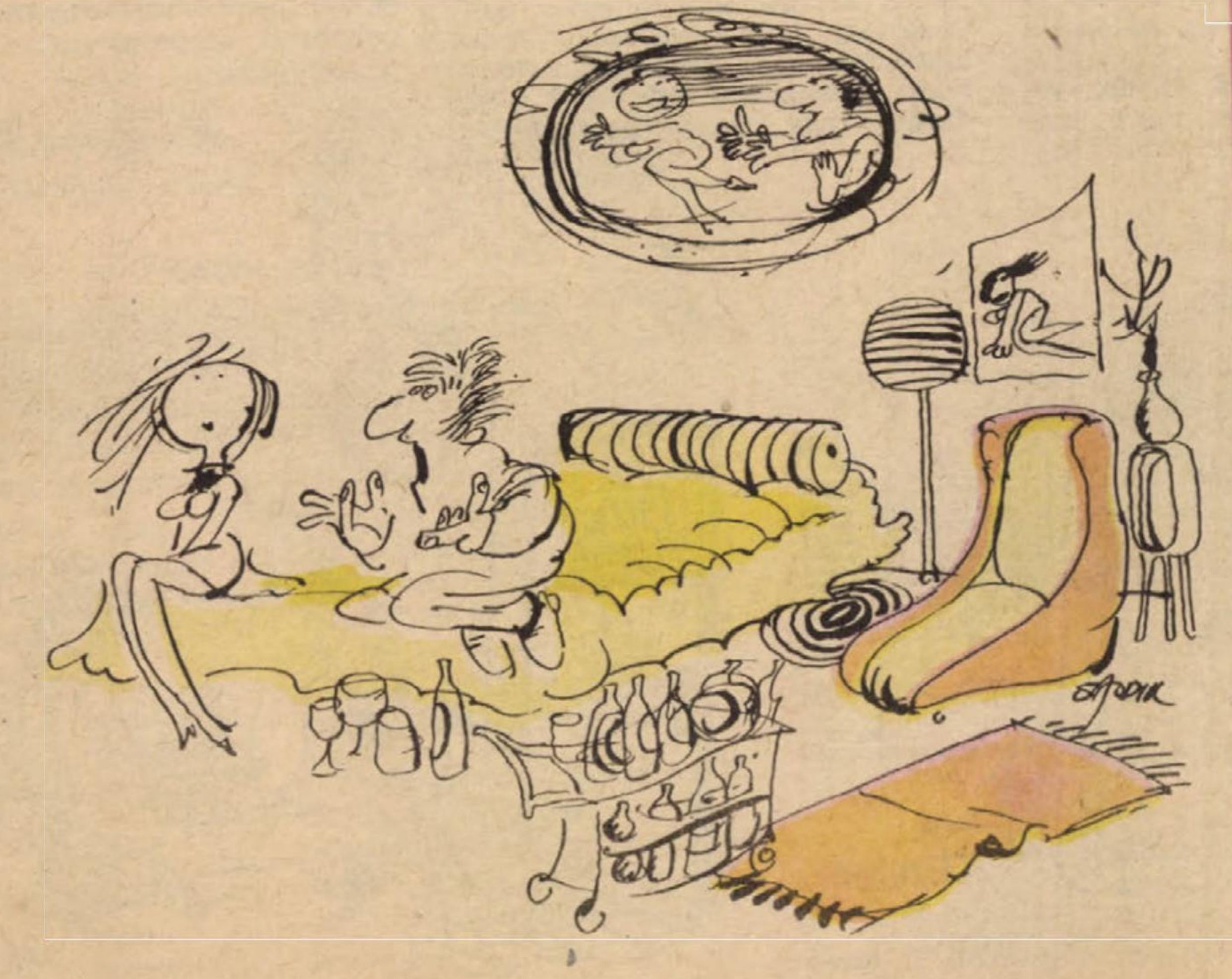
TALÁLKOZÁS

– Tudja, én a tartásdíj miatt vándorolgatok...

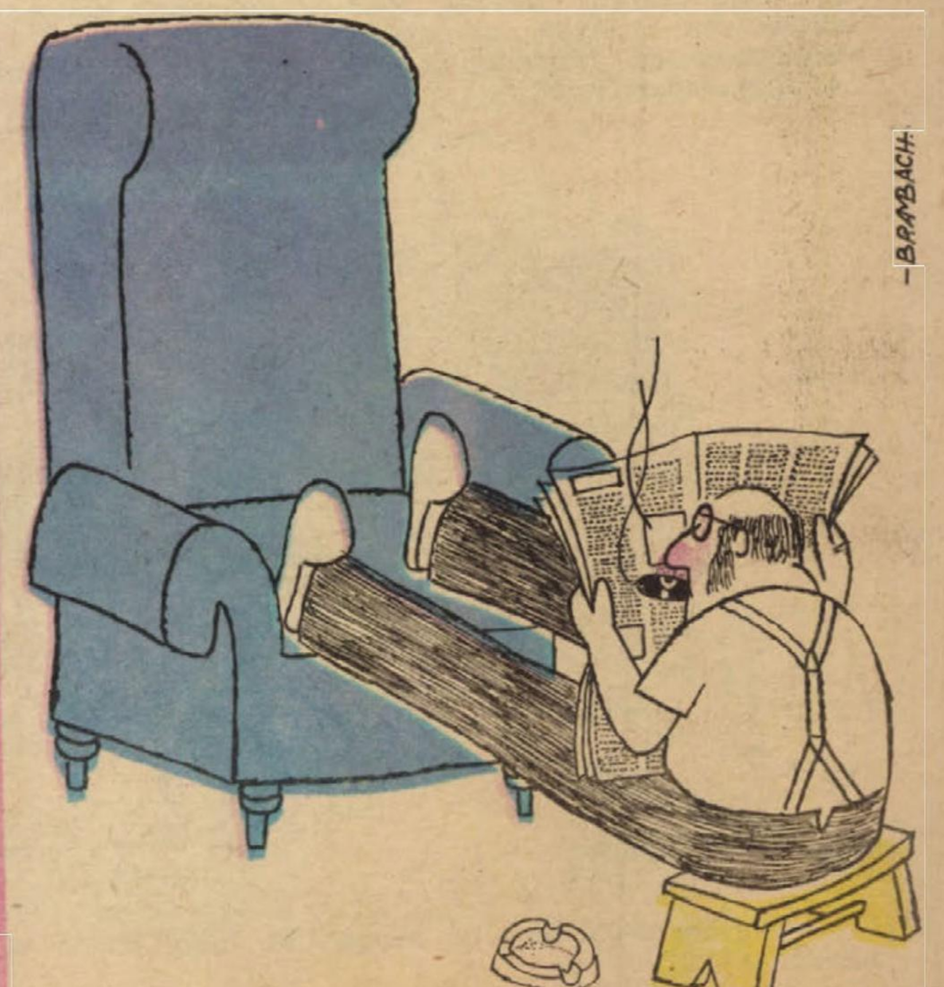

– Mit tegyek, főnök? Magától is fonalat kaptam aj ndékba...

– Le sem tudlak itatni, mert mindig kocsival jössz.

KÉNYELEM

TUNISZI ÚTINAPLÓ

Voltaképpen mit keresek én a Ferihegyi repülőtéren éjnek évadján?

Azt keresem én eme kísérteties órában, hogy társasutazom Tuniszba. Kikapcsolódom. Pihenek. Normális vagyok én?! Máskor ilyenkor édesdeden hajcsikázom a paplanos ágyban, most meg statisztikai lapot töltök ki, meg vámárunyilatkozatot töltök ki, meg a mérgemet töltöm ki. A hátoldalra szorgalmasan beírjuk, hogy milyen értéket viszünk ki. Például egy darab Szokol zsebrádiót... egy darab Zorkij fényképezőgépet... a nagypapától örökölt zsebórát... Nehogy visszafelé azt mondhassák: ahá, maga csak azért utazott Észak-Afrikába, hogy becsempésszen egy Szokol rádiót!

Éhesek vagyunk. Csak azt nem tudjuk, mi hiányzik: a vacsora, vagy a reggeli. De már fent ülünk a MALÉV menetrenden kívüli IL 18-as járatán. Ez a gép kizárólag a mi kedvünkért indul. A rossznyelvűek és jóorrúak szerint enyhe baromfi illata van, előttünk csirkét szállított Irakba. Persze ez csak afféle képzelődés! Különben is éljen az örök és megbonthatatlan magyar—iraki csirkekooperáció! Ezek a csirkék hozzák a valutát. Mi meg viszszük. Pi, pi, pi, kis turistacsibéim, kössétek be a biztonsági öveket és szüntessétek meg a dohányzást!

Hajnali öt óra tájt földet érünk. Tetszenek tudni, milyen jó érzés földet érni? Fogadásunkra a tuniszi repülőtéren megjelenik számos közállati személyiség, úgymint egy darab legelésző kecske, a távolban néhány öszvér. Vannak vámosok és határőrök is. Meg a tuniszi partneriroda megbízottja, aki nagyon boldog, hogy a gyaur kutyák kedvéért hajnali négykor kellett kelnie.

Szóval földet érünk. Ágyat nem. Az csak délben foglalható el, mint a világ bármely más szállodájában. Sebtiben reggeli, utána program, hogy legyen idő kitakarítani a szobákat. Irány: Carthago! Az amelyik esse delendam. Essze, nem essze, nem kap mást. Cato nem győzte hangsúlyozni, hogy ezt a Carthagót el kell pusztítani. Biztos, ő is charter géppel érkezett hajnalban.

Vissza a városba, vissza a szállodába. Most jön az ebéd. Nyilván originál arab specialitás. Úgy van. Marhapörkölt, krumplival. Magyarok vagytok? Majd mi megmutatjuk nektek, pörköltzabálók, milyen az arabos vendégszeretet. Nemzeti ételeteket fogyaszthatjátok.

A desszertet már nem látom. Nagy fehér vetett ágyat lát káprázó szemem. Éppen 36 órája várok rá. Az agyam — az ágyam... (Nem is rossz szójáték, ilyen lelkiállapotban!)

Ágy még mindig semmi. Előbb múzeumlátogatás következik. Vannak, akik azt füllentik, hogy ők múzeumból fel vannak mentve. Amnesztia nincs. A múzeum meg lesz nézve. Gyönyörű. Vannak benne régi ágyak. Meg szarkofágok. Olyan szép, kényelmes szarkofágok vannak itt, akkorát tudnék aludni bennük, hogy Scipio hadainak dübörgésére se ébrednék fel. Nézzenek oda, micsoda ravasz fickó ez az útitárs! Behunyt szemmel gyönyörködik egy padlómozaikban. Belehorkol az idegenvezető magyarázatába. Az meg azt hiszi — helyesel neki. Nahát!

Hurrá, frissen ébredünk! Szükség is van rá, megyünk a bazárba, vagy arabul: a szukba.

Itt az alku kötelező. Olyan ez a bazár, mint nálunk odahaza a szezonvégi árleszállítás, csak kevesebb a bóvli. Az ügyletnek megvan a maga pszichológiája. (Zárójelben, ki mit gondol magában).

Vevő: mennyibe kerül ez a faliszőnyeg? *(Akármit mondasz, úgyis a felét ígérem...)*

Kereskedő: Tíz dínár. *(Úgyis tudom, a felét ígéred, azért kérem a dupláját.)*

Vevő: Ha-ha-ha... Még, hogy tíz? Ötöt adok érte! *(Úristen, vajon hatért ide fogja adni?)*

Kereskedő: Nyolc az utolsó ára... *(Dilettáns az ipse...)*

Vevő: Legyen hat! *(Nekem is engednem kell valamit, különben nem adja!)*

Kereskedő: Bánom is én, vigye, de csakis azért, mert uraságodnak olyan szép lelógó bajusza van... *(Szomorúan, de villámgyorsan becsomagolja.)*

Vevő: *(Kint, az útitársainak)* Képzeljétek, tízért kínálta, de hatra lealkudtam...

Kereskedő: *(odabent, a segédjének)* Ali, hozz fel a raktárból egy ládával ebből a féldínáros faliszőnyegből!

Ez mindaddig érvényes volt, amíg a tuniszi bazárban tömegesen (?) meg nem jelentek a magyar turisták. Attól fogva szomorú napok virradtak az arab kereskedőkre. Honfitársaink szívós alkudozásaikkal a kétségbeesésbe kergették a sokat tapasztalt bazárosokat. A tíz dínárra tartott árura szemrebbenés nélkül kijelentették, hogy egy dínárnál többet nem adnak érte. Hiába rimánkodott, toporzékolt az arab, a magyar turista egy petákkal sem adott többet. És a végén ő nyert.

Bennszülött tunisziak mondták:

— Képzelem, milyen alkudozás mehet ott a maguk állami üzleteiben!

Amikor megmagyaráztam, hogy nálunk legfeljebb a piacon alkudoznak a karfiolra, de ott is csak a maszeknál és szerény mértékben, a házigazda a fejét rázta:

— Ne meséljen nekem, hiszen látom, az alku a vérükben van...

Naiv ember! Nem értette meg, miért alkuszunk, mi magyarok olyan magabiztosan, jóllehet, életünkben sem jártunk a szukban. Egyszerű a sora ennek. A német, az amerikai, a francia is alkuszik a bazárban. Tőle is tíz dínárt kérnek és ő is egyet ígér. Csakhogy ő sportból teszi. Tudat alatt fékezi, gátolja az a tény, hogy a zsebében ott lapul a tíz dínár, vagy annak többszöröse. Ha az arab mégsem enged, végül is ő fog engedni. Megteheti. Ha azonban a magyar egy dínárt ígér, tudatában van, hogy csakugyan nincs többje (legalábbis erre a célra) egy dínárnál. Neki tehát tökéletesen mindegy, hogy a kereskedő enged-e vagy sem. Ha nem enged, úgysem tudja megvenni. A magyar tehát addig álldogál ott, és alkuszik, amíg az egy dínárig el nem érnek. Akkor megveszi. Innen a mi magabiztosságunk, hidegvérünk, kitartásunk a szukban.

És még van, aki azt állítja, hogy a pénz önbizalmat ad!

Most egy pikáns fejezet következik. Nem én tehetek róla, hanem az élet.

A strandélet. A tengerparti strandon ahol fürödtünk, a hölgyek nem viseltek melltartót. Legalábbis a többség. Ez engem kissé meglepett. Hallottam, olvastam róla, hogy Nyugat-Európában az idén áttört a topless, vagy oben-ohne, de saját szememmel ezt még nem volt alkalmam elítélni, másrészt nem tudtam, hogy már exportálták Afrikába.

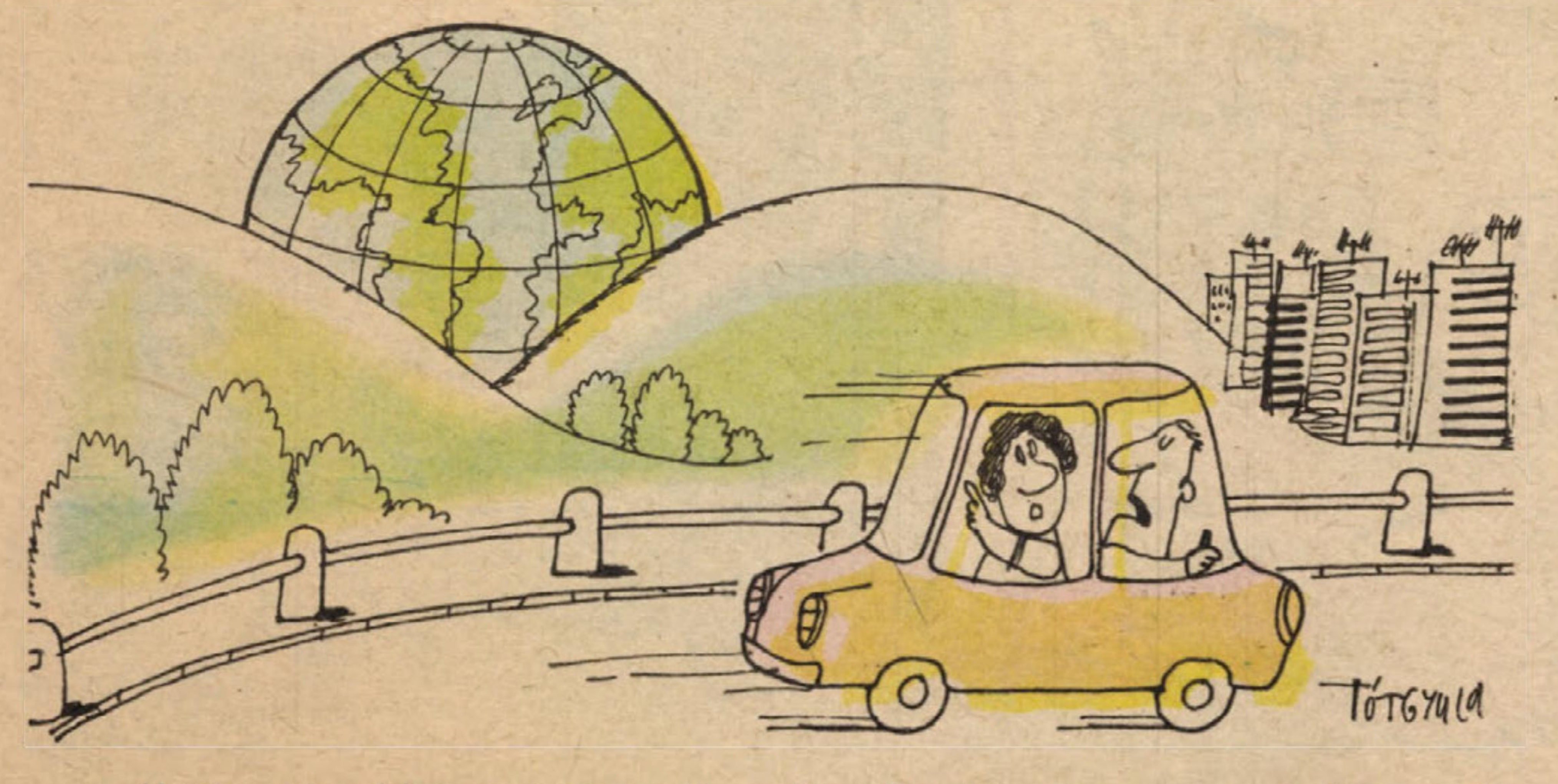
Sietek megállapítani, hogy a magyar útitársnők ezt a ledér viseletet nem vették át. Pedig akkor még meg sem jelent az útlevélrendelet, amely a magyar állampolgárokhoz méltatlan viselkedést tiltja az utasoknak. A férfiak ugyan igyekeztek meggyőzni a hölgyeket, hogy tartózkodásuk csak táplálja a kapitalista környezetben azt a hamis előítéletet, miszerint mifelénk a női keblek nem olyan esztétikusak, hogy össze lehessen mérni a nyugatiakkal, s hogy meg kellene győzni őket ennek ellenkezőjéről — nos, a hölgyek kijelentették: ők sem találnak a félpucér napozásban semmi elítélendőt, sőt elvben higiénikusnak és kellemesnek tartják, de zavarja őket az a tudat, hogy mi, ismerősök is ott vagyunk.

Vagyis, eszerint vadidegen előtt könnyebb levetkőzni, mint ismerős előtt.

Így aztán a magyar férfiak kénytelenek voltak beérni francia, angol és nyugatnémet keblek látványával.

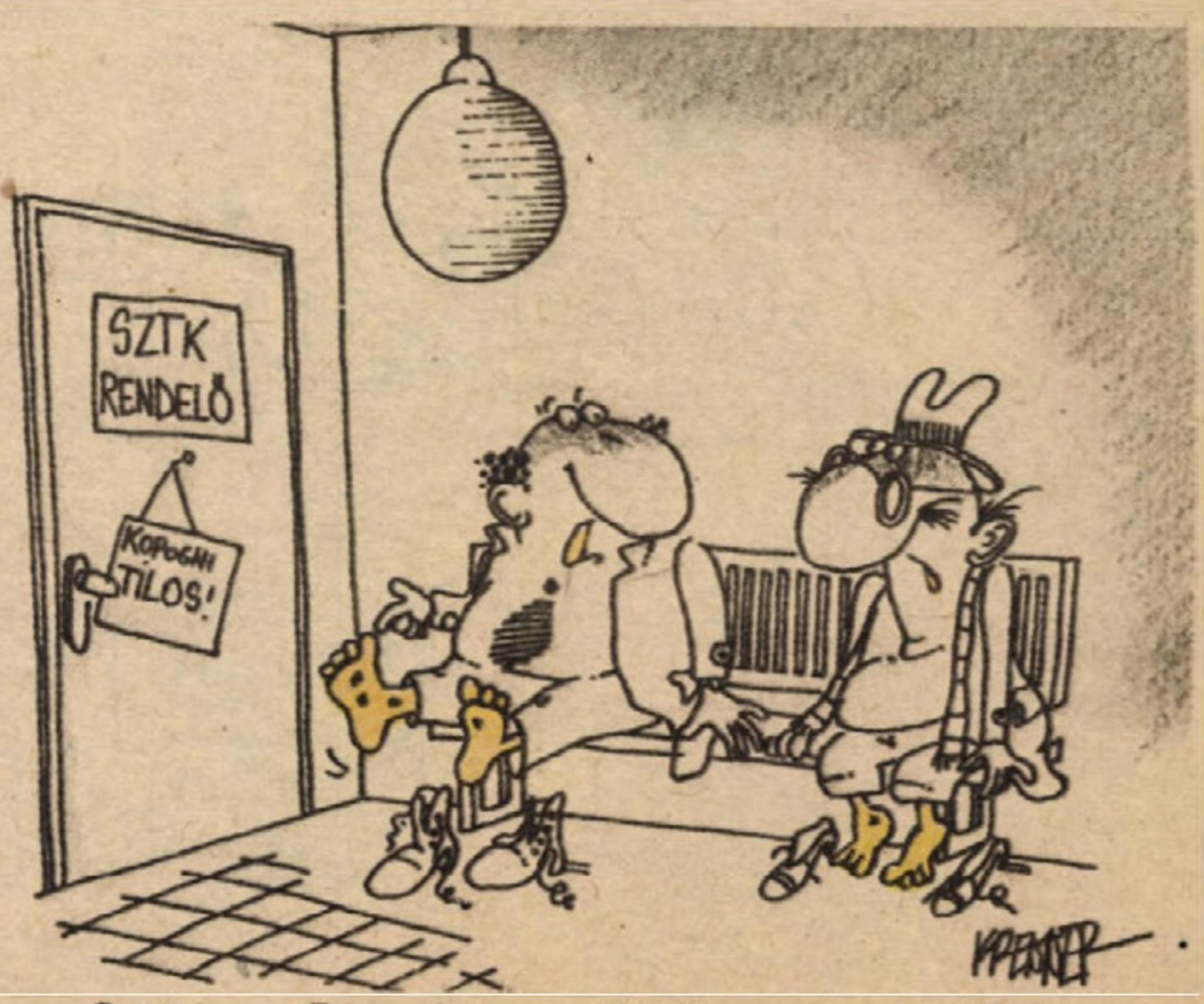
Tették ezt jobb erkölcsi meggyőződésük ellenére, de hiába, az ember nem hunyhatja be szemét bonyolult világunk csupasz realitásai előtt.

Novobáczky Sándor

– Ugyan, szívecském, ne nyaggassál, majd otthon kényelmesen megnézzük a tévéhíradóban!

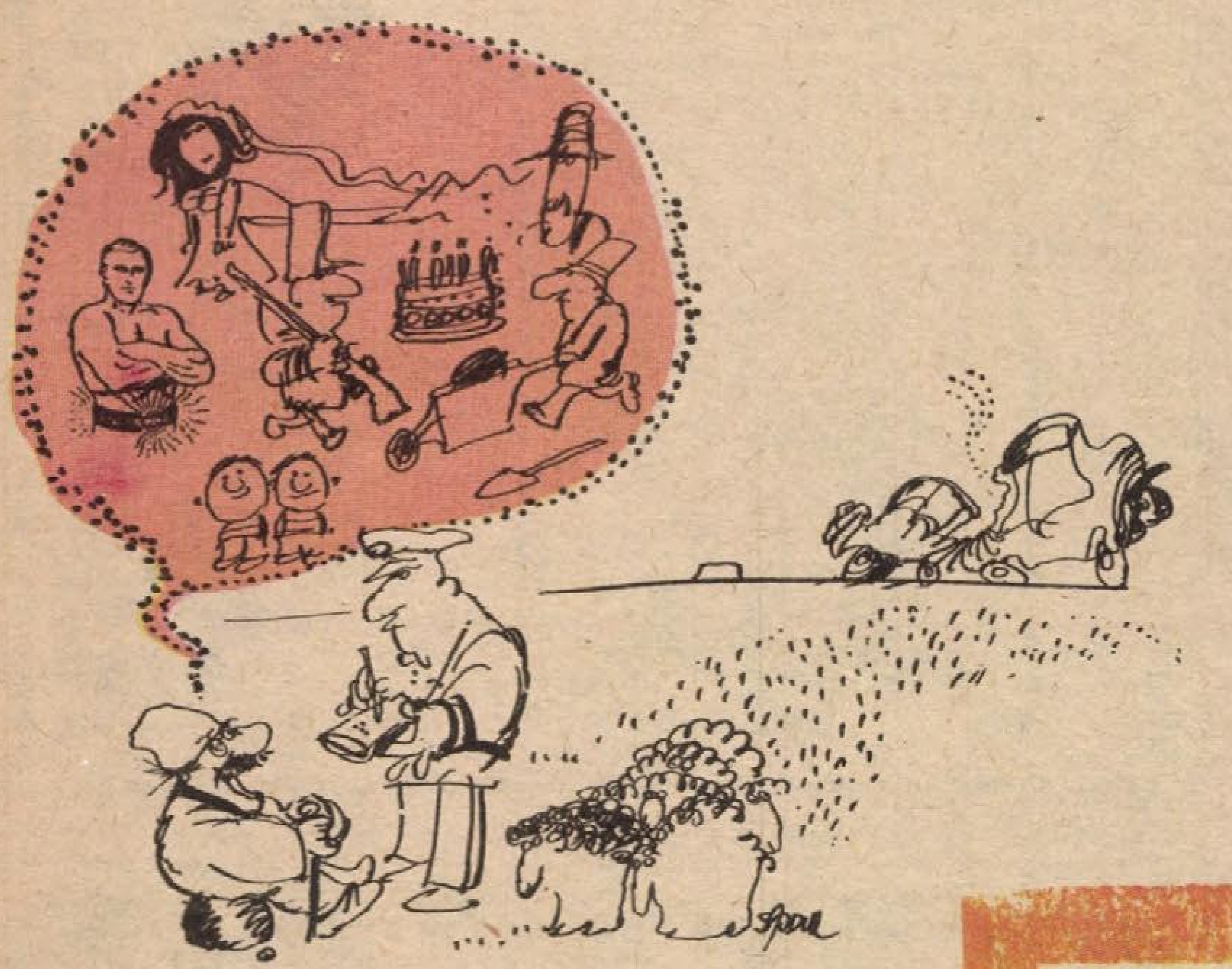
„HALÁLOS TAVASZ"

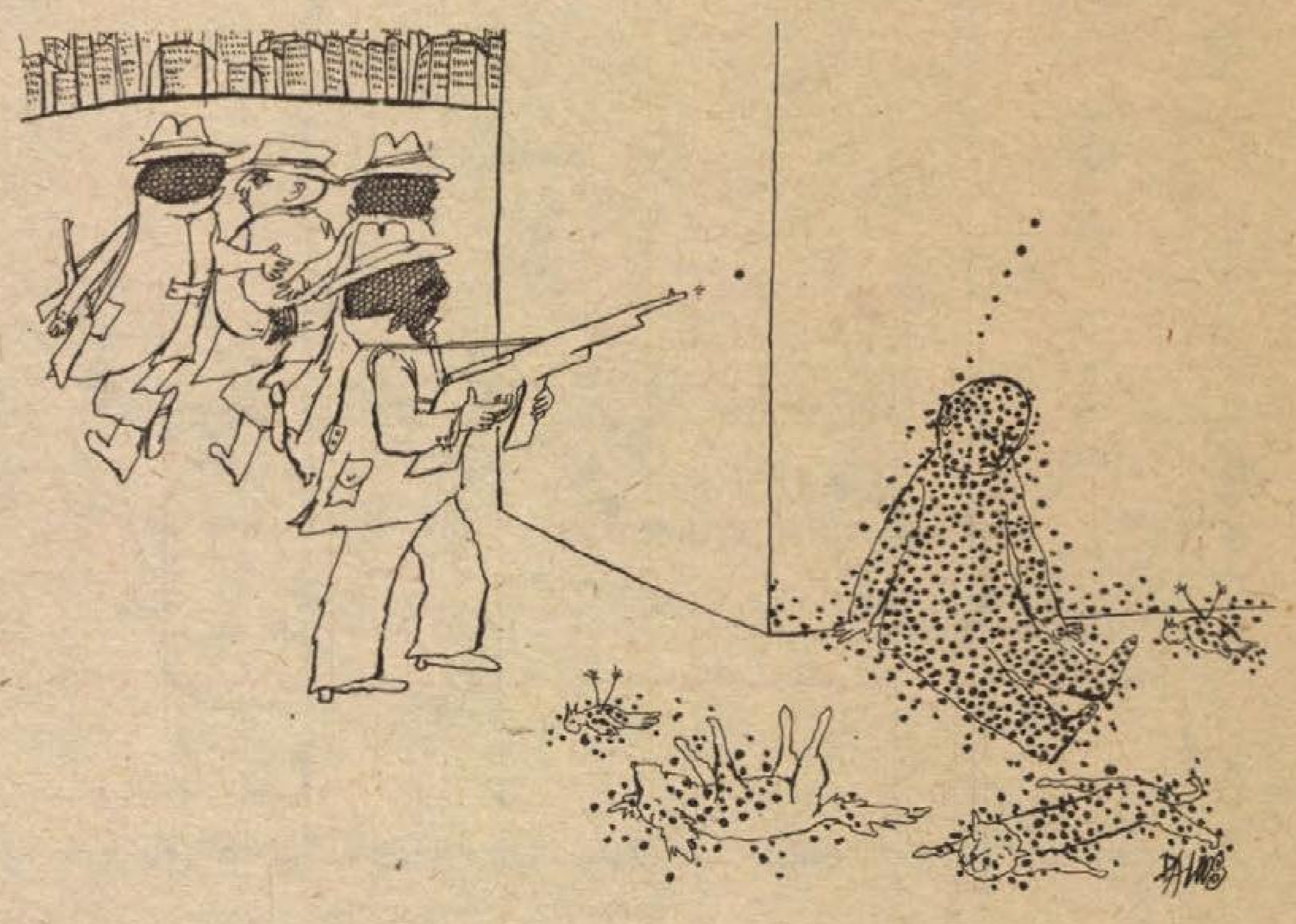

– Szintén a Filmmúzeum előtt fagyott el a lába?

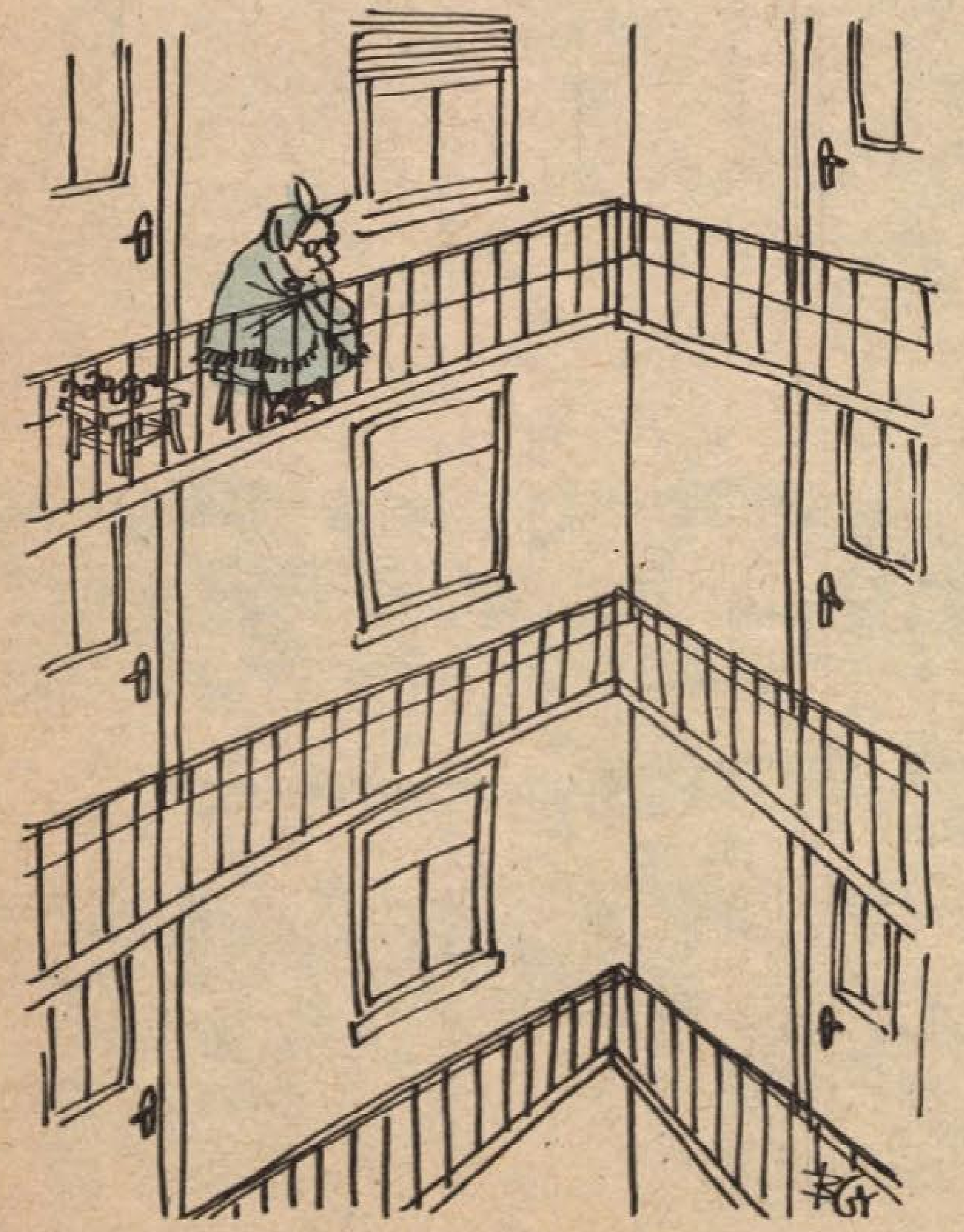

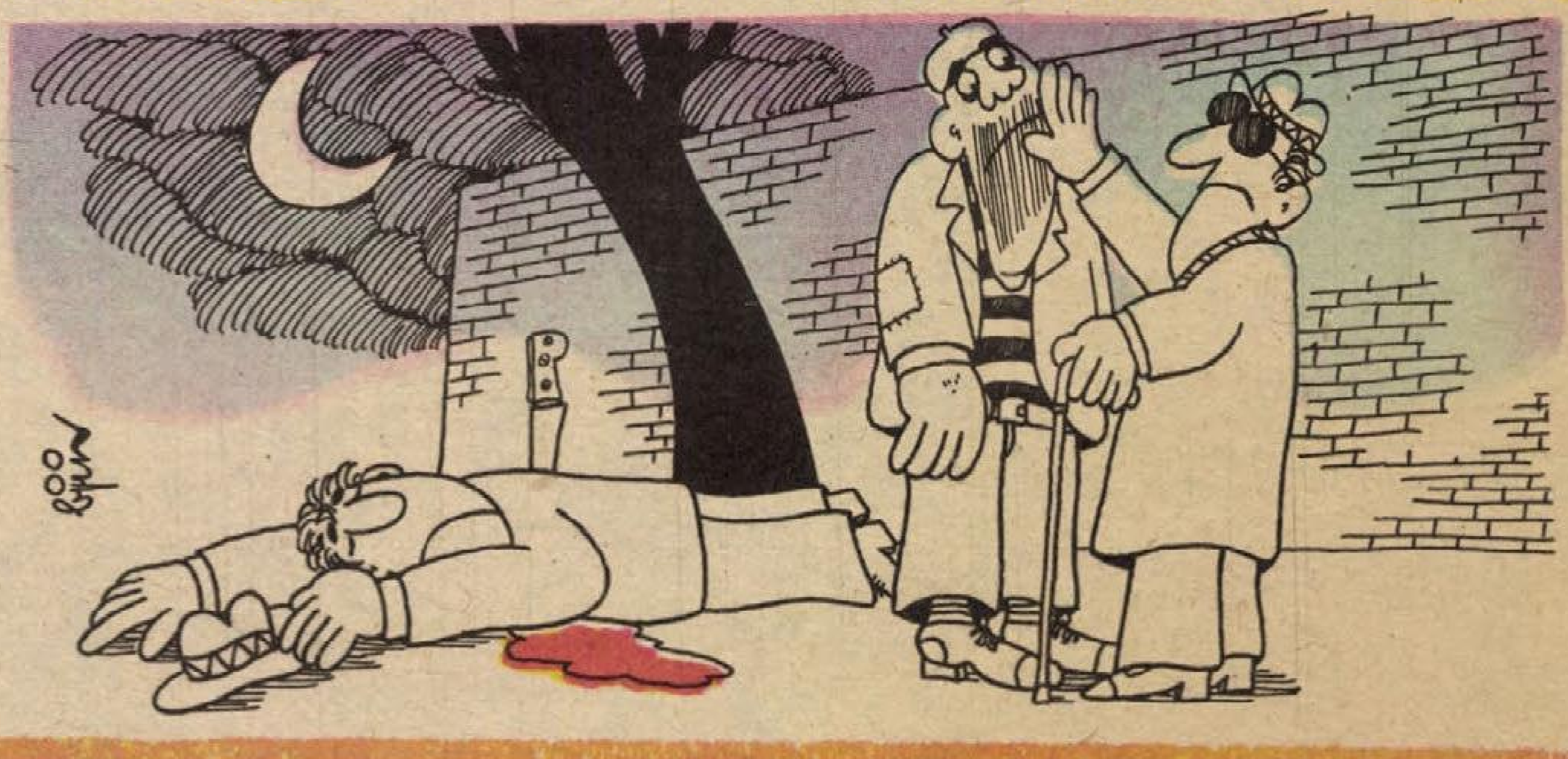

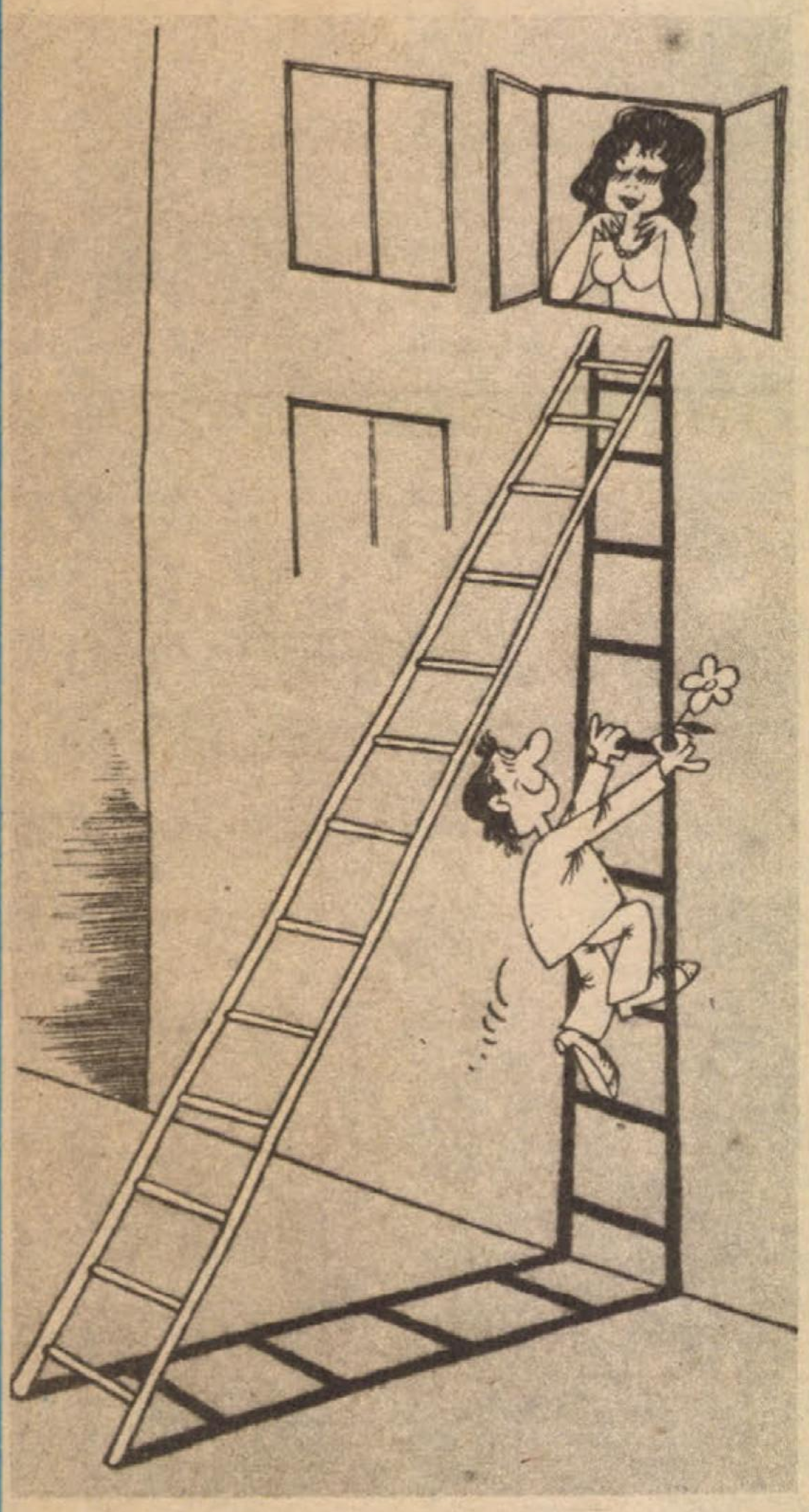
SZEMTANÚ

VÁRNAI, HEGEDŰS, SAJDIK, DALLOS, LEHOCZKI, BRENNER, BALÁZS-PIRI

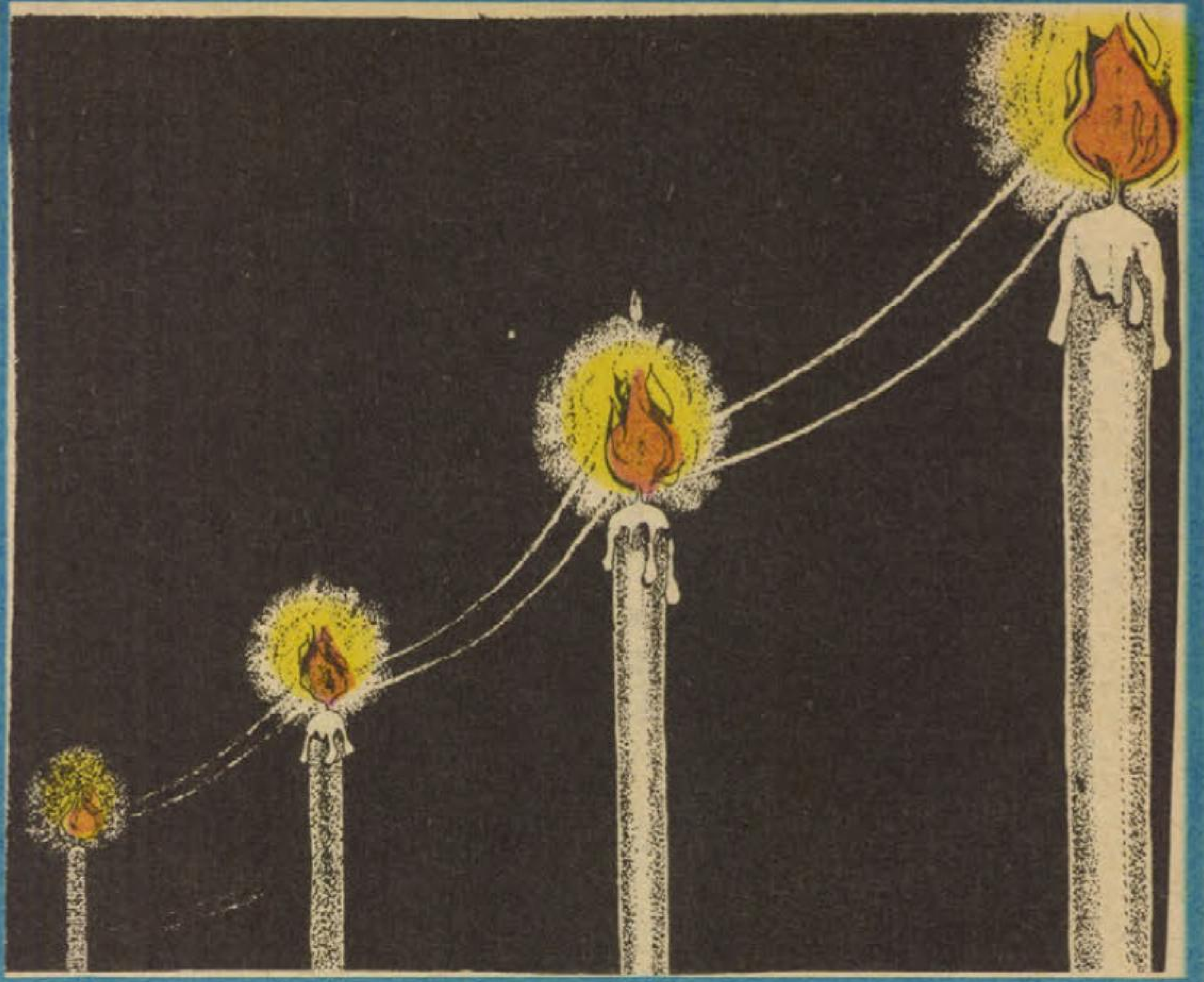

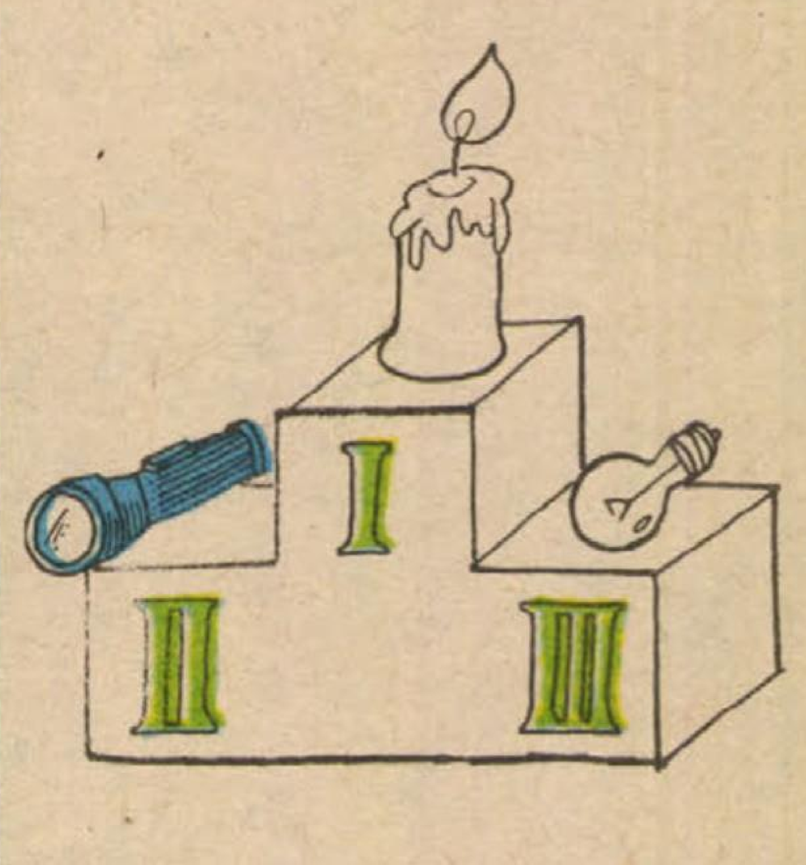

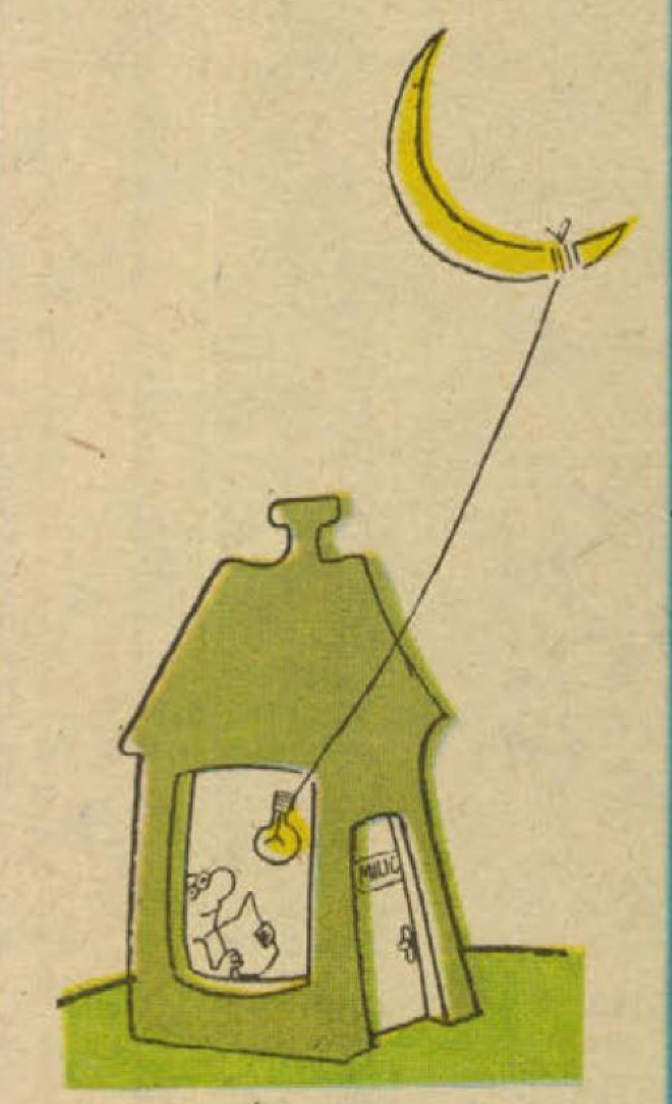

IMPORT HUMOR

Fény és árnyék

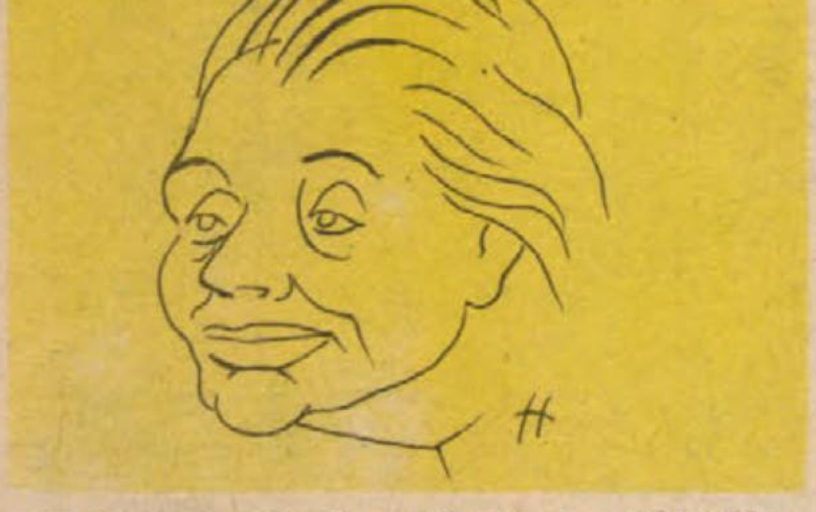

5 PERC SULYOK MÁRIÁVAL

Három színdarabban is játszik: a Madáchban és a Pesti Színházban.

A Pygmalionban nemrég bakizott:

— Amikor Doolitle bejelenti, hogy nősül, én véletlenül nem azt mondtam, hogy elmegyek az esküvőjére, hanem azt, hogy elmegyek a temetésére. Nagy nevetés, nyíltszíni taps. A színfalak mögött nem is annyira a bakin nevettek, hanem azért, mert gyakran mondogatták: az a férfi, aki megnősül, eltemeti magát. Azóta természetesen ismét esküvőt mondok. Hiába volt vastaps.

Vidéki fellépései is szóba kerültek:

— Én is, mint majdnem mindenki, vidéki színházakban kezdtem, ahol a prózai színésznők operettekben is játszanak. A „Csodabárban" is játszottam, ahol Neményi Lilivel roptuk a táncot. A darab slágere az volt, hogy „Jaj, Sári rosszul lett..." Azóta valahányszor Neményi Lilivel találkozom, ezzel a dallal köszöntjük egymást „szervusz" helyett. Egyszer a kilencvenéves Kürti Sárit látogattam meg, utána találkoztam Neményivel. Sajátos üdvözlésünket meghallotta egy kolleginám, aki tudta, hogy Kürti Sárinál voltam. Ijedten kérdezte, hogy csak nem lett rosszul az idős színésznő?

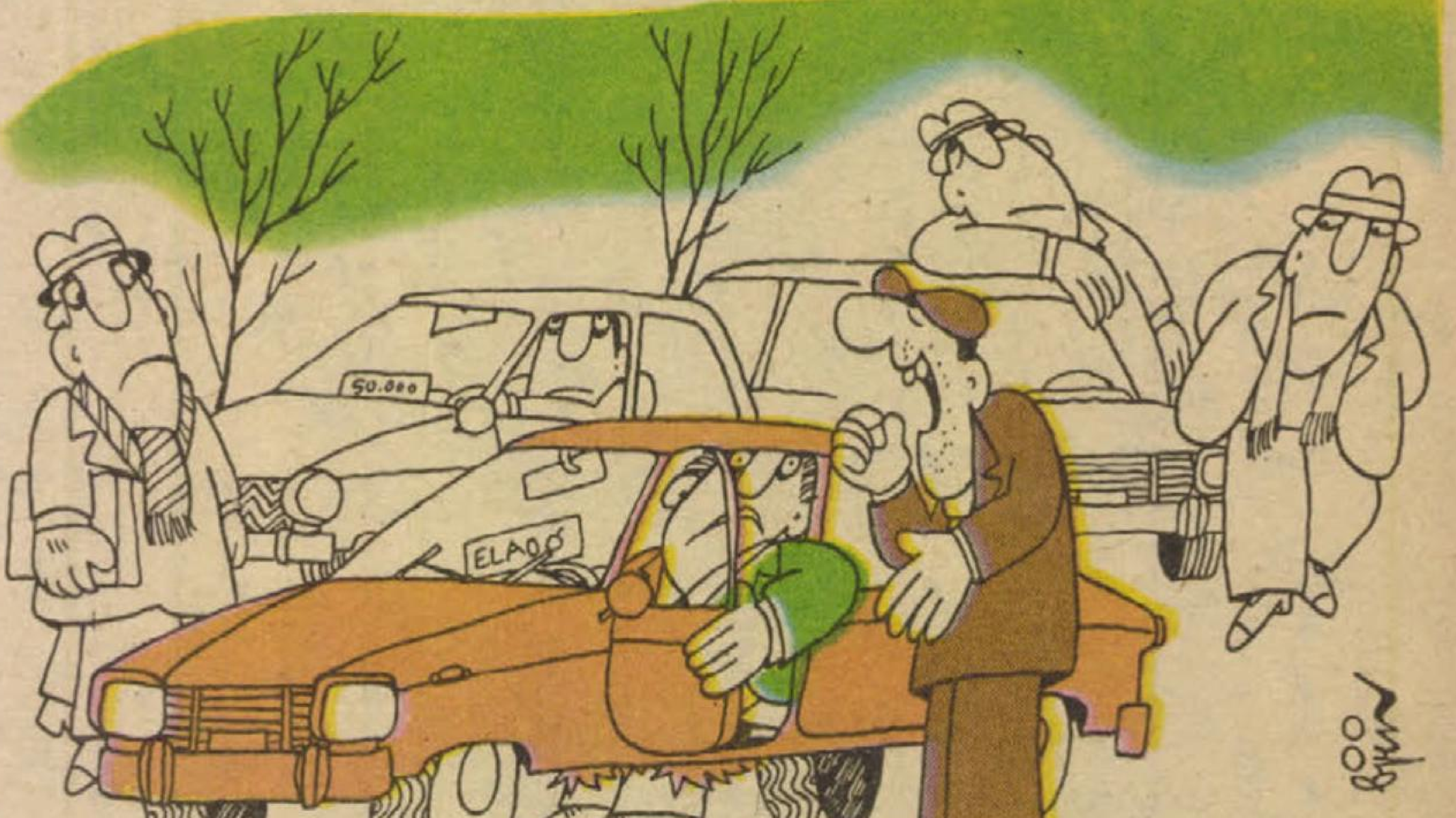
Egyszer egy színdarabban én játszottam a démont. A darab arról szólt, hogy miattam több férfi öngyilkos lesz és a legnagyobb szerelmem olyan eszeveszetten szeret, hogy belebetegszik. Egy orvos azt tanácsolja neki, hogy utazzon el azonnal és pihenjen, pihenjen. Az első olvasópróbán jó ötletem támadt, felkaptam a telefonkagylót, tárcsáztam a képzeletbeli utazási irodát és jegyet rendeltem. De nem egyet. Kettőt! Abban a pillanatban az ügyelő átadta a szövegkönyv egy oldalát. Benne volt a telefonjelenet, de az én példányomból kiesett. Mint író tehát nem arattam sikert. De mint színésznő igen. A telefonjelenetet mindig megtapsolták.

— Hallottuk, nyáron Londonban volt.

— Igen, ott sok színházban jártam, megnéztem többi között, a háromórás Macbeth-et, amelyet egyetlen szünet nélkül játszottak. Elvittek egy divatos mulatóhelyre is, ahol természetesen sztriptiz is volt. Felhívták a figyelmemet egy vetkező táncosnőre, aki azelőtt orvostanhallgató volt. Én egy csöppet sem csodálkoztam. Változás nem történt az életében. Ez is, az is anatómia...

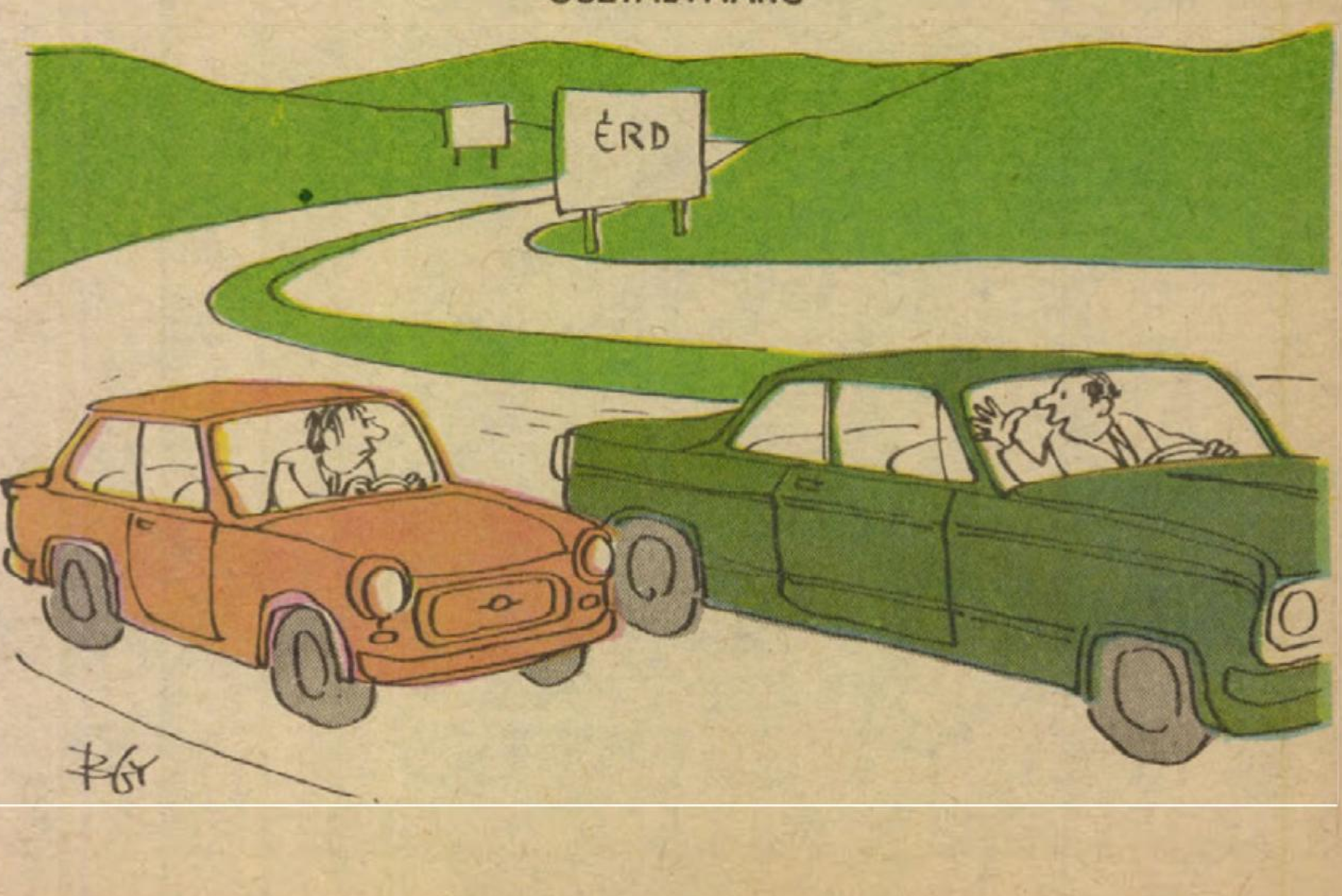
Palásti László

AUTÓPIAC

– Garantálom uraságodnak, hogy a kocsi kifogástalan műszaki állapotban van!

OSZTÁLYHARC

Asszongyák

hogy erősen felemelték a közlekedési bírságok összegét Belgiumban.

Nagyon helyes, minden gyönyörűségnek nagy ára van, aki élvezni akar, az fizessen, az élvezetek meglehetősen változatosak, biztonsági öv nélküli vezetés (hű, de finom lehet, ha nem sajnálnak érte semmi pénzt), szabálytalan parkolás (kíváncsi vagyok, ebben mi az élvezet, ha lenne pénzem, vennék egy autót, hogy kipróbáljam, hiszen bolond, aki az élet örömeit nem használja ki), ittas vezetés stb., stb., igen, mindez nagyon szép, csak kár, hogy eme autós gyönyörök ára felemelésének helyeslését kizárólag az autótlanok eszközlik, akinek autója van, ha csak akkora is, mint egy babszem, az fel van háborodva, hé, azt mondja, hova jutunk így, megeszi az embert ez a folytonos drágulás, már az ember betevő szabálytalan parkolása is úgy megdrágult, hogy gondolkodóba kell esni, ne mondjunk-e le a mindennapi szabálytalan parkolásunkról, nem szólva az olyan közszükségleti cikk drágulásáról, mint a biztonsági öv nélküli vezetés, és főképpen és legfőképpen hova jutunk, ha már az ittas vezetés is megdrágul, nem elég, hogy a jó italok olyan drágák, ki győzi a felemelt ittas vezetési ár mellett a valódi skót whiskyt?

Hogy a közlekedési szabálytalanságokról le is lehet szokni?

Lehet, lehet, de akkor mi az élvezet az autózásban?

(gergely)

TÜCSÖK és BOGÁR

rűsége változatlan. Legutóbb a tévében, a Röpülj pápa veszprémi műsorában neves szakemberektől kapott igen nagy dicséretet.

Csodákra azért egy főpap se képes...

(A Naplóból nyírta Gajdos József, veszprémi olvasónk)

Kilencven perc helyett hatvan

62 percig 0:0-ra álltak...

Nem született gól a 61 perc alatt

Fő, hogy vége lett!

(Három különböző napilapunkból ollózta Blaskó Mihályné, iváncsai olvasónk)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

A kapuvári tanács kezelésében lévő úthálózat hossza 94 ezer 809 kilométer, melynek fele belterületi út. Azon-

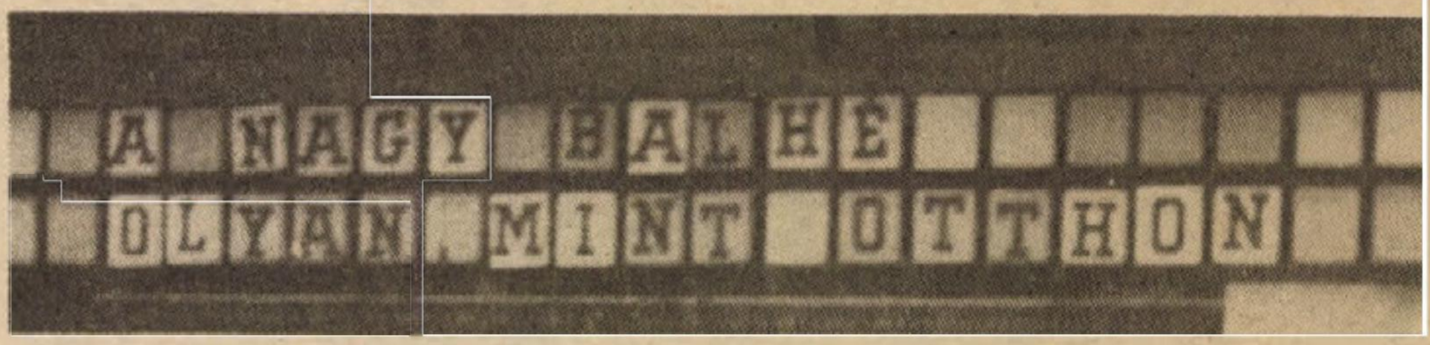
Ha meggondoljuk, hogy az egyenlítő hossza 40 000 kilométer, akkor könnyen beláthatjuk: van mit kezelni Kapuvárott!

(A Kisalföld c. lapban fedezte fel dr. Egesz Kálmán, soproni olvasónk)

Független lány libatömővel társulna anyagiakkal is. Ajánlatokat „Gyakorlattal" jeligére a Magyar Hirdető-

Gyakorlatlanok kíméljenek!

(A Vas Népe apróhirdetései között találta Musatics János, sárvári olvasónk)

De még mennyire!

(Vitéz Aladár, budapesti olvasónk felvétele)

hozta: mind a két bajnokság fiú és leány mezőnyében megrendezték a bajnoki címet.

Bunda?

(A Zalai Hírlapban fedezte fel Horváth Imre, zalaegerszegi olvasónk)

Tisztelt Képes Újság!
Szeptember 26-án este Tatabánya-Alsón felszálltam a reggel 6 óra 10 perckor induló gyorsvonatra. Kelenföldre érve a vonat

Pár percet késett a szerelvény!

(A Képes Újságból ollózta Czák József, hatvani olvasónk)

Dallos Jenő:

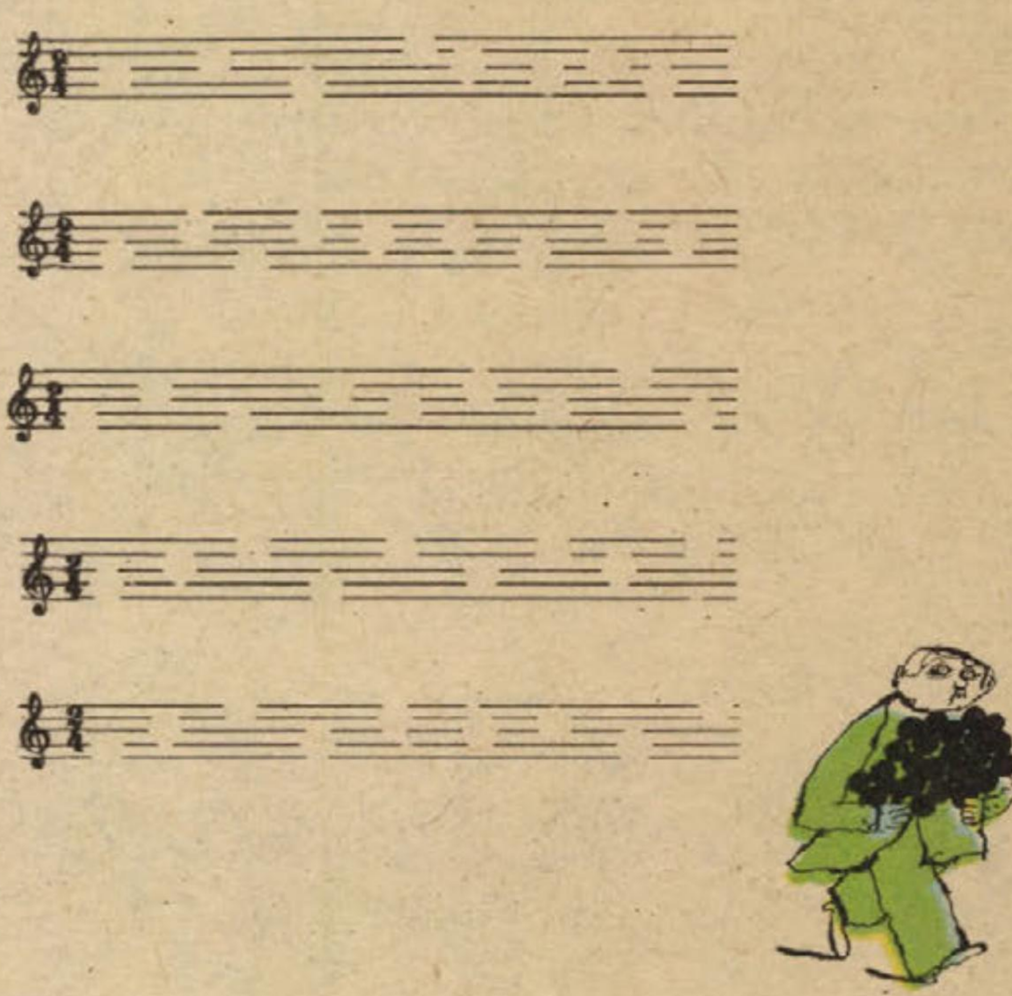
ZENEI ÉLETÜNK

AKADÁLYVERSENY

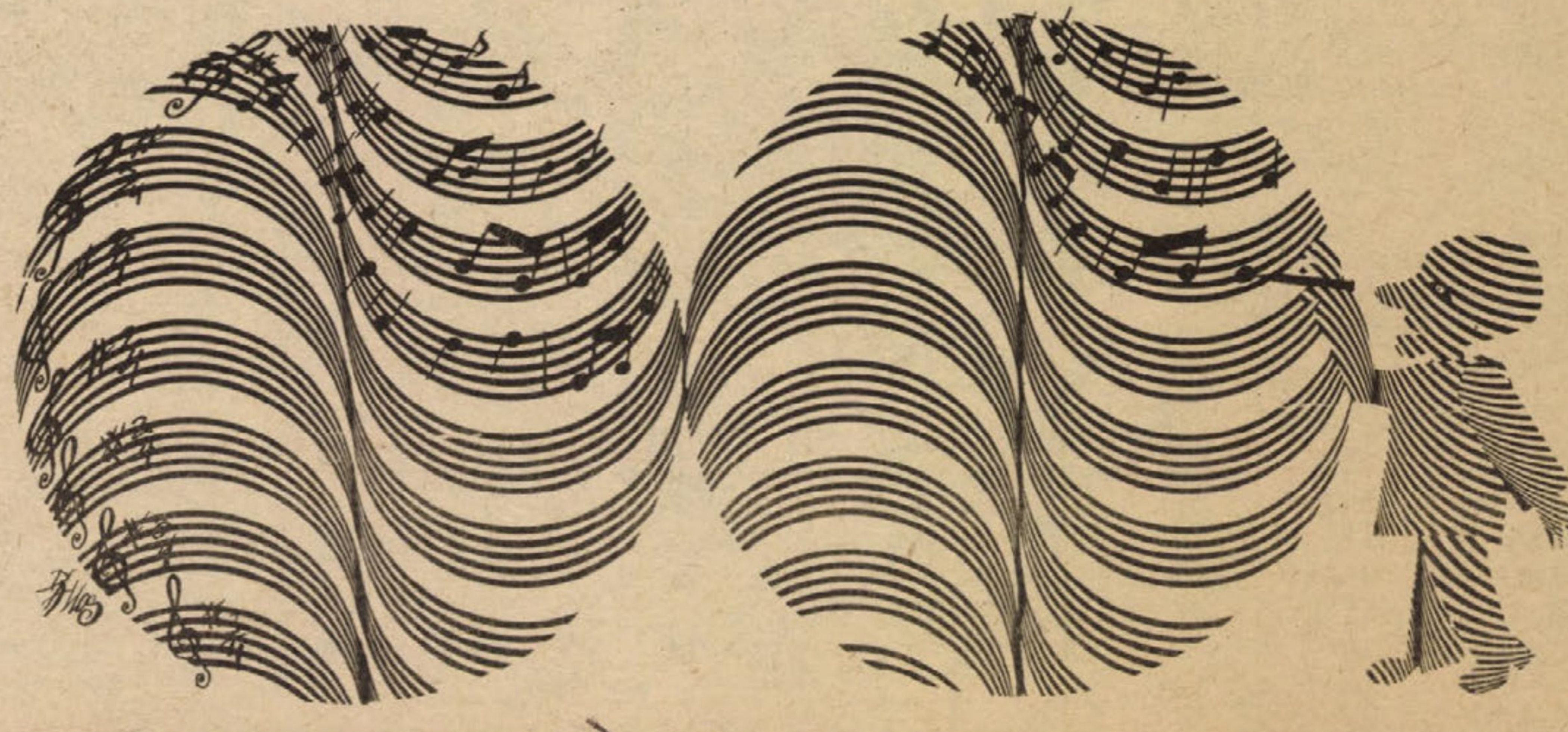
PLÁGIUM

VÍGAN ÉL A FAVÁGÓ

HIPERMODERN ZENE

AMI A SZILVESZTERI FÓRUMBÓL KIMARADT...

Szilveszteri számunkban megígértük, hogy az akkor válasz nélkül hagyott kérdések közül néhányra még visszatérünk. Ezen a héten Peterdi Pál és Somogyi Pál válaszol az olvasóknak.

Kiss Éva (Budapest, Alkotás u. 25. 1123) kérdezi:

A magyar „Tribün"-ökön nem történnek humoros esetek?

Hogyne történnének. Robinson Crusoe például legutóbb beült egy NB I-es mérkőzés lelátójára. Félidőben aztán inkább visszament a szigetére. Nagyon egyedül érezte magát.

Kloss E. Ilona (Budapest Ungvár u. 34/b. 1142) kérdezi:

Miért van az, hogy a városligeti műjégpálya 50 év óta egy centivel sem lett nagyobb?

Korral jár. Holtbiztos, hogy a következő 50 évben én sem nővök már egy centit sem.

Tóth Szabolcs (Szombathely, Thököly Imre u. 21. 9700) kérdezi:

Miért nem jön külföldi edző magyar csapathoz?

Valószínűleg otthon is van min röhögnie...

Horváth Ágnes (Miskolc, Hoffmann Ottó u. 11. 3530) kérdezi:

Miért nincs nálunk rögbi?

Van. Csak hol vízipólónak, hol kézilabdának hívják.

Egyedné Ricsei Anna (Balassagyarmat, Ady u. 1. 2660) kérdezi:

Hogyan hidalná át a versenysport és a tömegsport színvonala közti szakadékot?

Az áthidalás folyamatban van. Egyre több élsportolónk űzi az élsportját a tömegsport szintjén.

Varga Jánosné (Székesfehérvár, Népköztársaság út 1/a. 8000) kérdezi:

Miért van a televízióban esti torna, ha az emeleten lakó nagy családok a szomszédok miatt úgysem űzhetik?

Egyetlen megoldás lehetséges. Kötelezze a tévé a szomszédokat, hogy ők is űzzék.

Berecz Sándor (Kazincbarcika, Mező Imre kert 163. 3700) kérdezi:

Mikor lesznek Magyarországnak olyan játékosai, mint Franz Beckenbauer, vagy Johann Cruyff?

Visszakérdezünk: mikor lesz az NSZK-nak és Hollandiának olyan játékosai, mint Bozsik vagy Puskás?

Újházy Ernő (Szeged, Csanádi u. 12. 6726) kérdezi:

Mi a különbség a profi, az álprofi és az álamatőr között?

Az álprofi ugyanannyit tud, mint az igazi profi, csak rosszabbul. Az álamatőr ugyanannyit keres, mint az igazi profi, csak nem fizet adót utána.

Kovács István (Debrecen, Jászai Mari u. 7. 4024) kérdezi:

Miért nem engedjük, hogy magyar labdarúgók külföldi csapatokhoz is szerződjenek?

Mert a külföldiek esetleg barátságtalan lépésnek tekinthetnék.

P. P.

Borbély László (Hajdúnánás, Bercsényi u. 6. 4080) kérdezi:

Segítettek-e a Ludas munkatársai az őszi betakarításban?

Őszintén felelek rá: nem segítettünk. Sajnos, egyikünk sincsen már abban a korban, hogy sorköteles lenne.

Azt kérdezi továbbá:

Mikor lépünk fel mi is a „Röpülj páva" népművészeti vetélkedőben?

Az az igazság, hogy már jelentkeztünk rá, de elutasítottak. Az Írószövetségnek ugyanis az volt a véleménye, hogy a humoristák tolla — pávahoz — nem elég elegáns.

Tatár Mária (Budapest, Honvéd u. 10. 1038) kérdezi:

Az új BTK-ban a régi „Üzletszerű, titkos kéjelgés" meghatározásából eltűnt a „titkos" jelző. Vajon miért?

Úgy hisszük, azért, mert napjainkban, amikor már az iskolában elkezdjük a természettudományos felvilágosítást, ott tartunk, hogy a szexuális életnek nincsenek titkai többé.

Schmidt Károly (Balassagyarmat, Hétvezér u. 1/A. 2660) kérdezi:

Milyen kriptát kívánunk terveztetni magunknak, végső pihenőhelyül?

A magam részéről teljesen mindegy nekem, hogy mi alatt nyugszom majd, csak a felirata érdekel. Az álljon rajta: „Élt 110 évet."

Villányi Zsoltné (Miskolc, Középszer u. 52. 3529) kérdése:

Mit tennénk azért, hogy kevesebb válás legyen Magyarországon?

Két lehetőség is eszembe jutott:

1. A válóperekre igen magas vigalmi adót rónék.

2. A válóperes tárgyalásokat Vlagyivosztokban tűzném ki.

Tiszafüredi Lajos (Sajópüspöki, Rákóczi u. 20. 3653) személyesen hozzám intézi kérdését:

Mit tudnék tenni az idős korosztály védelméért a közlekedésben, és — ugyancsak az idősebbek érdekében — a nem működő liftek pótlására?

Összekapcsolnám a két kérdést a javaslathoz. Azt a személyt, aki miatt egy idős embert baleset ér a közlekedésben, arra kötelezném, hogy a balesetet szenvedettet egy évig köteles legyen a nyakában felvinni az emeletre.

Tomor Gábor (Budapest, Kerék u. 36. 1035) azt kérdezi:

Mikor mondtam ki először azt, hogy öregszem?

Szívesen felelnék rá, de sajnos annyira öregszem már, hogy annyit gyengült a memóriám, az istennek se jut eszembe, mikor mondtam.

Váczi Csaba (Karcag, Vörös Hadsereg u. 13. 5300) azt kérdezi:

Mit csinálnánk, ha az egyik fülünk hosszabb lenne?

Arra kérjük olvasónkat, pontosabban fogalmazza meg a kérdést, a jobb vagy a bal fülünk hosszabbodására gondol-e, mert mást tennénk az egyik, és mást a másik esetben. Nem is kívánjuk, hogy írásban feleljen, elég, ha Karcag főterén, Pest felé fordulva, jó hangosan kiabálja, mit is kíván megtudni pontosan.

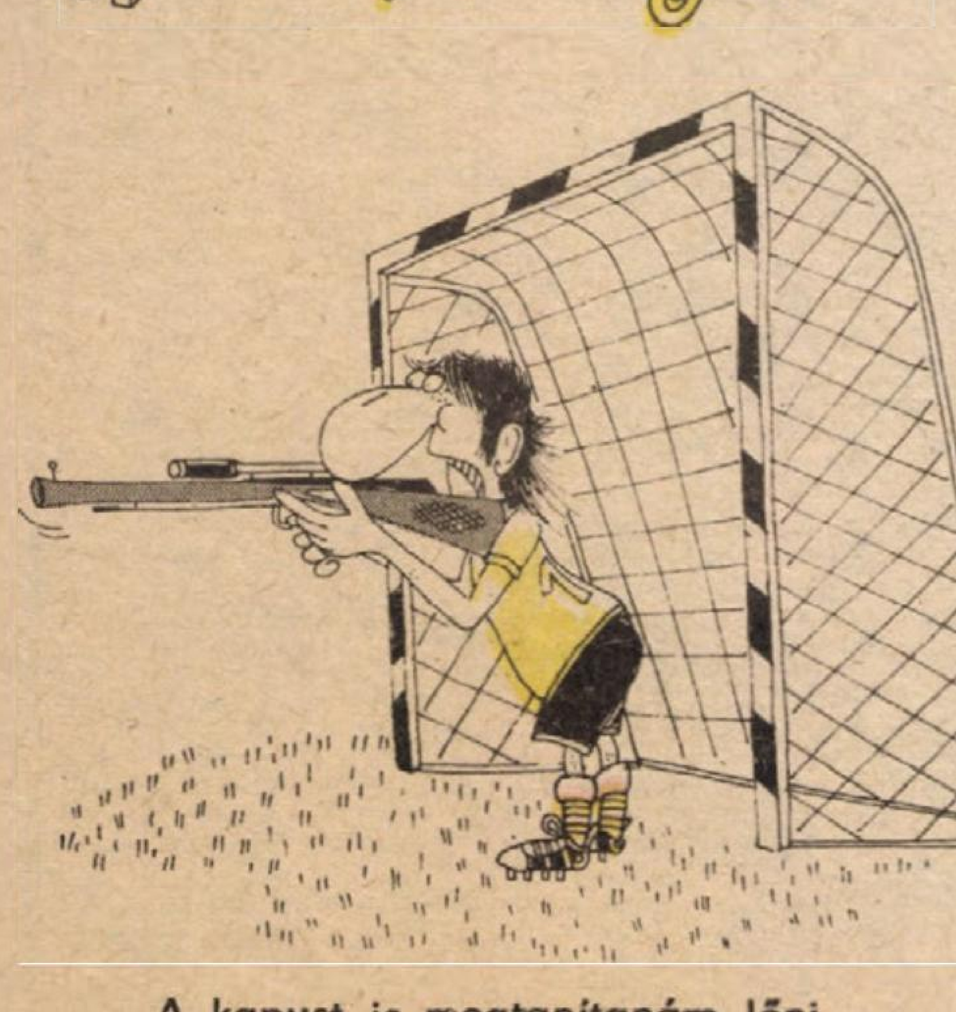
Mi majd fülelünk.

S. P.

KRENNER ISTVÁN:

Ha én lennék a szövetségi kapitány...

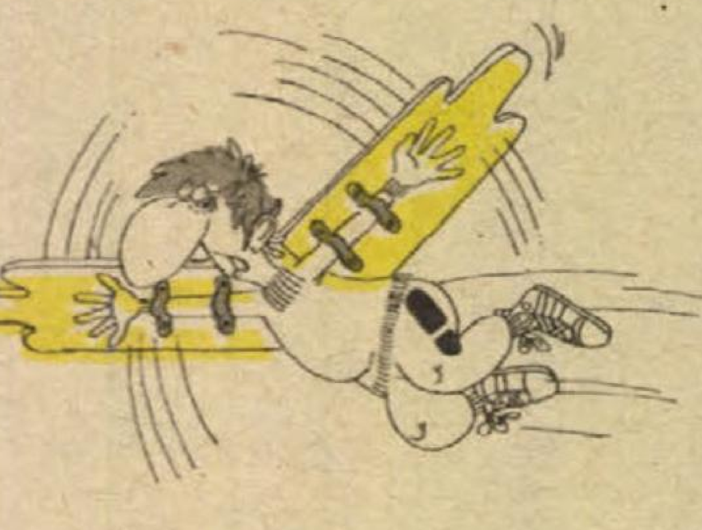

A kapust is megtanítanám lőni...

Szereznék egy ilyen csatárt, őt talán észrevennék a pályán a társai...

Szorgalmasan tanulnék repülni...

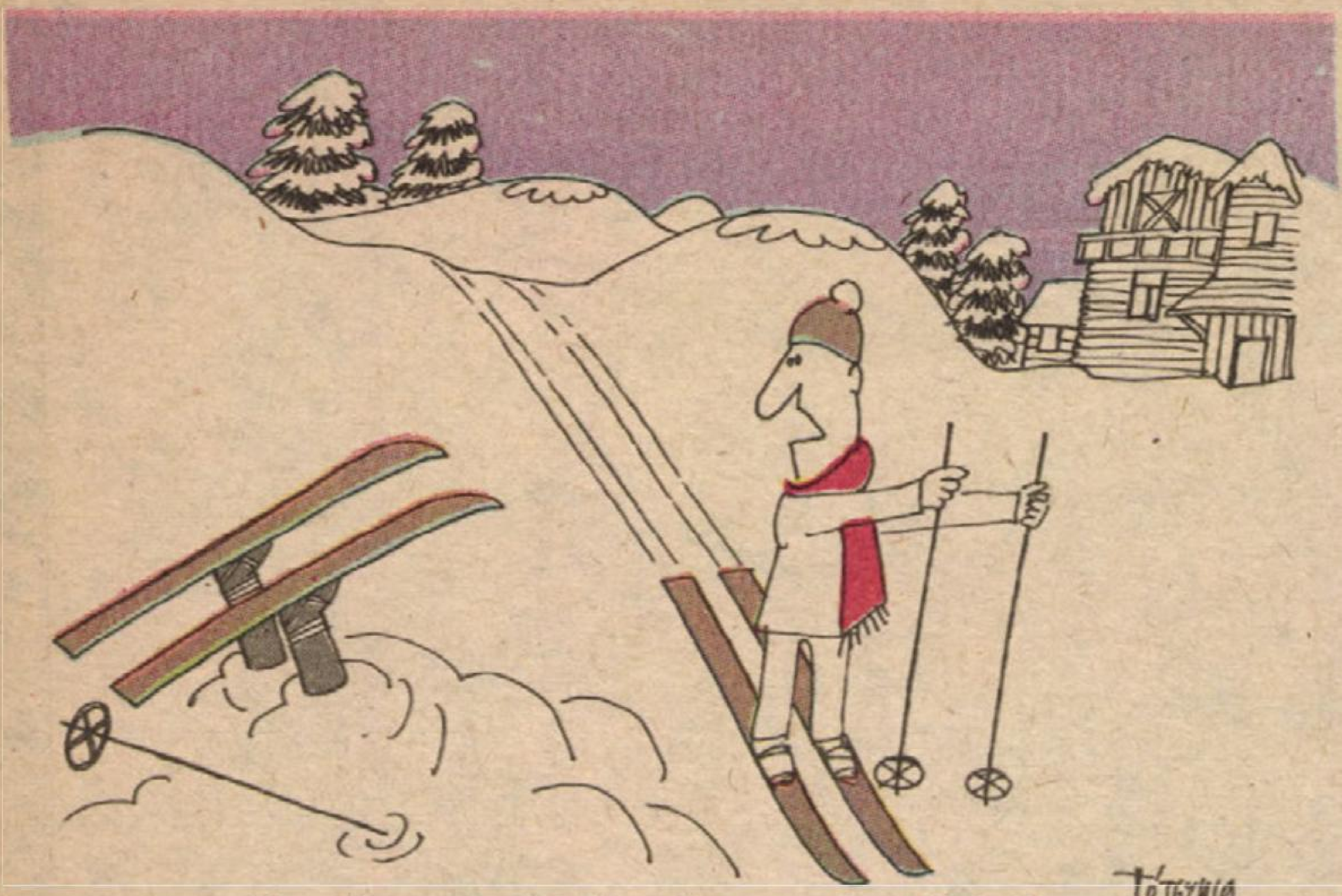

A kihagyott helyzetek után vele adatnék puszit a fiúknak...

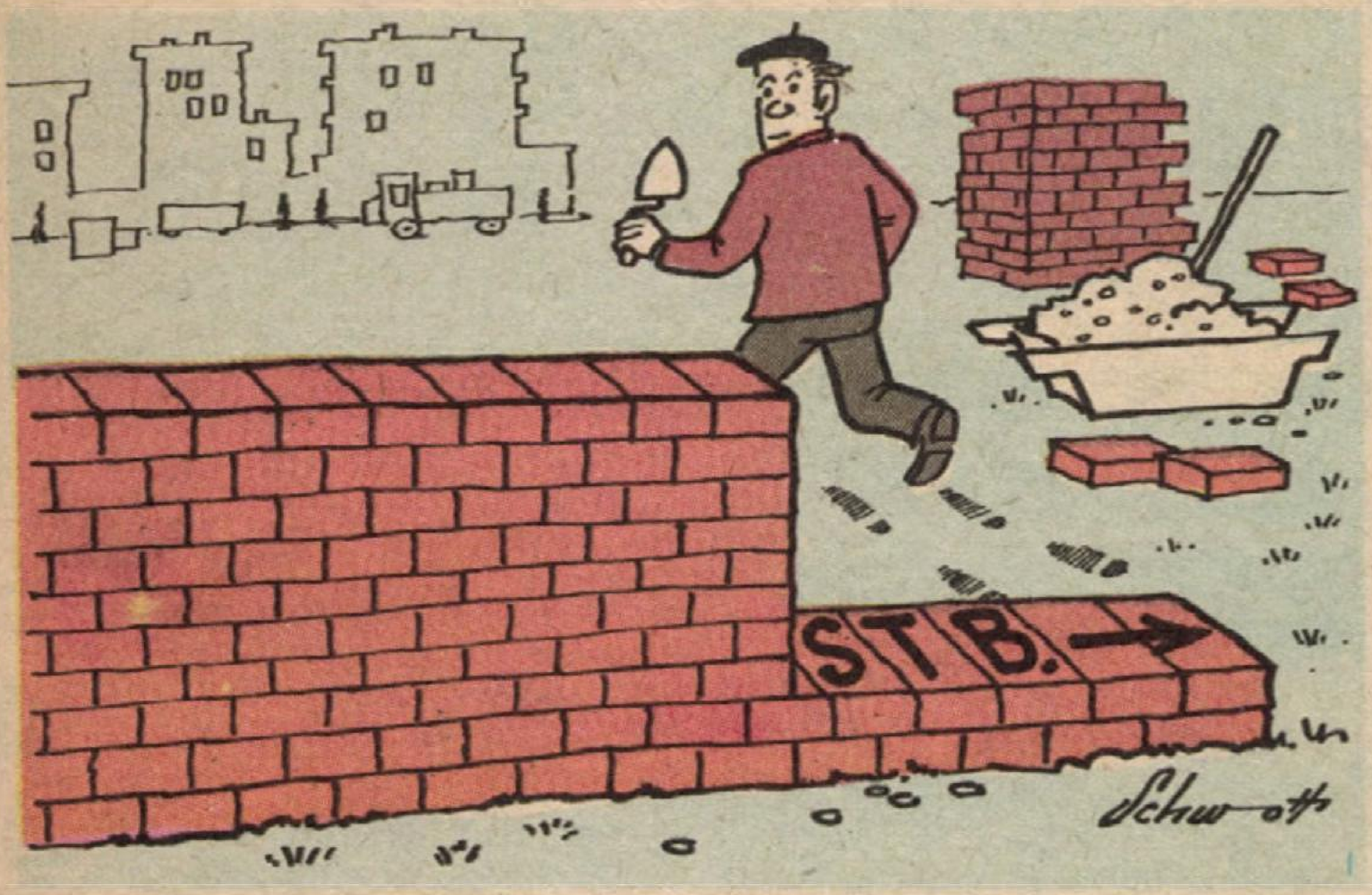

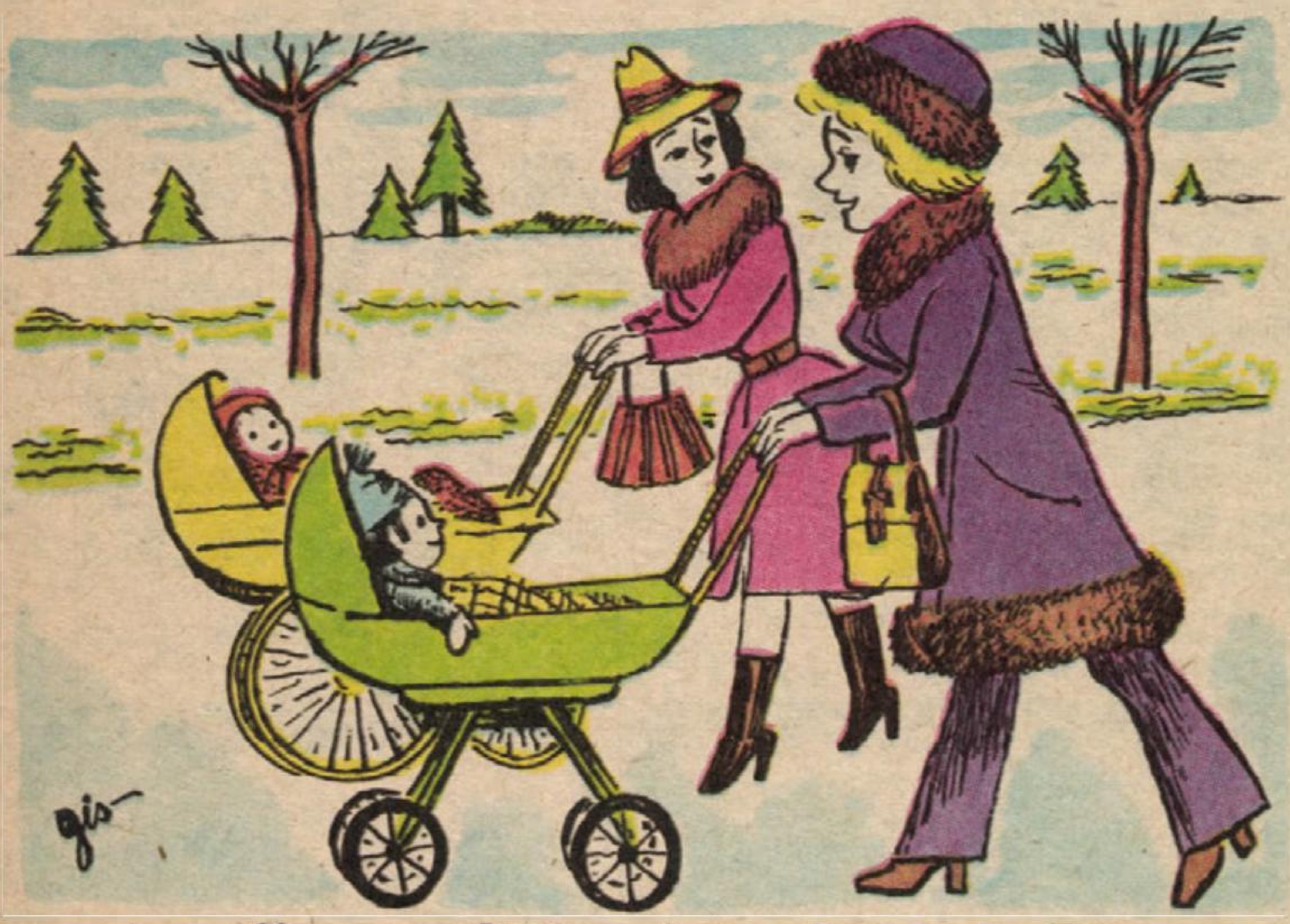
Szereznék egy vezéregyéniséget a csapatba...

TÉLI ÜDÜLÉS

– Te sohasem nézed ezeket a szép tájakat! ...

– Már most gyűjtjük a pénzt az érettségi bankettre.

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Árkus József
Főszerkesztő-helyettes: Mikes György
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718

Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959
Telefon: 343-100, 142-220
Felelős kiadó: Csollány Ferenc

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a hírlapkézbesítő postahivataloknál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (KHI Budapest V., József nádor tér 1. 1900) közvetlenül, vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj 1 hónapra 7,50 Ft, negyedévre 22,50 Ft

Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
79.2308/2-02 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. 1055
Felelős vezető: Bolgár Imre

Index: 25 504
ISSN 0134–0611

A decemberi (12. szám) **LUDAS MAGAZIN** keresztrejtvényének megfejtése:

„Vagy a királynak lesz hadserege, vagy a hadseregnek lesz királya."

A kétszáz forintos jutalmakat nyerték:

Blaskó Lajosné, Dunakeszi, Bartók B. u. 11. 2120

Tóth László, Budapest, Bodza u. 34. 1104

Varga Zoltánné, Sárrétudvari, Rákóczi út 52. 4171

A nyereményeket postán küldjük el.

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

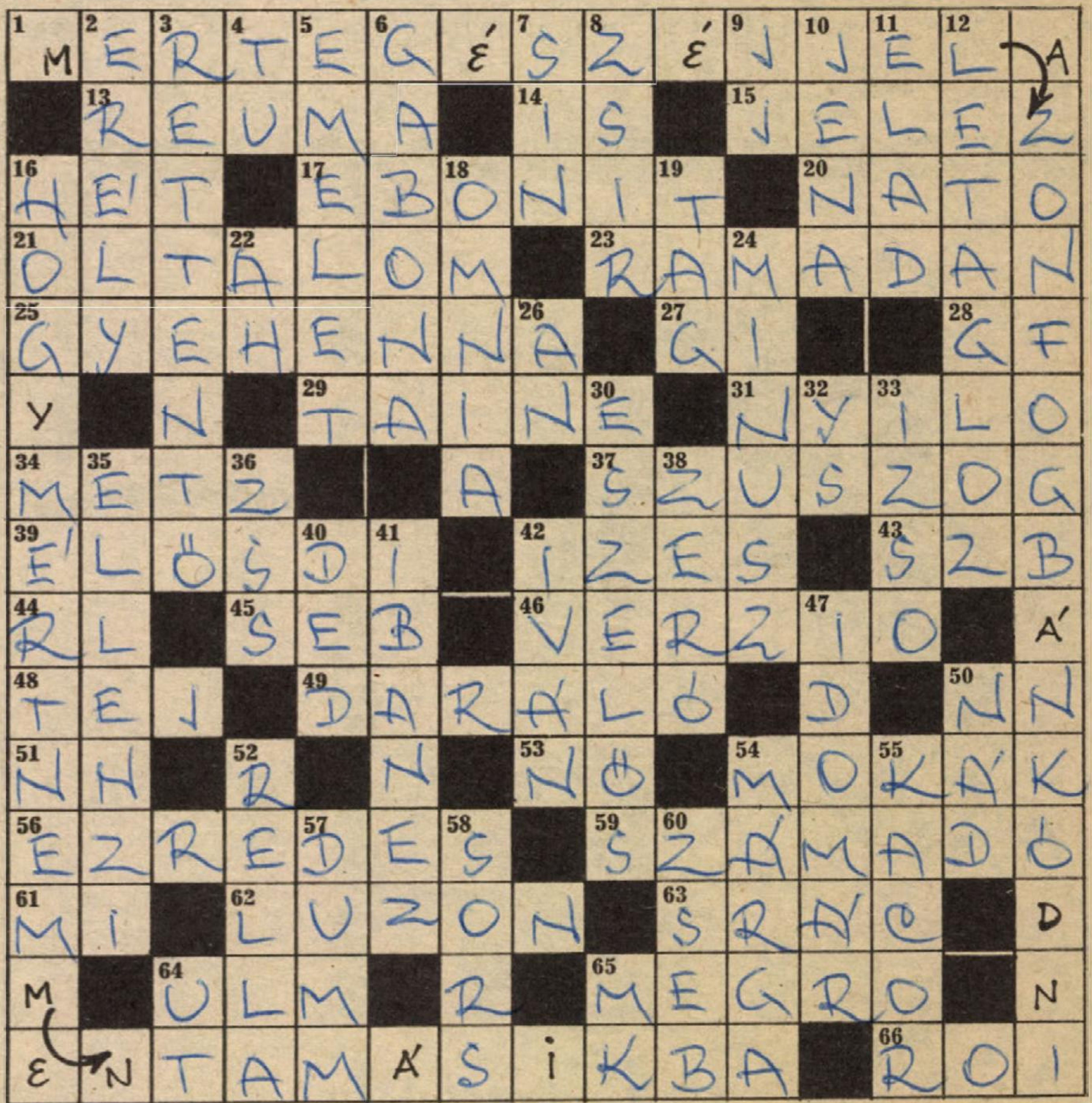
Klovács egy kis vidéki városba érkezik és szálloda után érdeklődik. — Két szállodánk is van — hangzik a felvilágosítás —, de akármelyikbe megy, nem fog jól aludni ... — Miért? — kérdi Klovács riadtan. S a válasz: — Vízszintes 1 — függőleges 16. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb január 15-ig erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

13. Idősebbek betegsége
14. Szintén
15. Kezével int
16. A mesebeli törpék száma
17. Kemény, vulkanizált kaucsuk
20. Az Északatlanti Szövetség
21. Valami, ami megvéd valamitől
23. Nagy mohamedán ünnep
25. Az elkárhozott lelkek „találkozóhelye" a másvilágon
27. . . liszta
28. G. F.
29. Nagy francia filozófus a 19-ik században
31. Többnyire a virág jelzője
34. Város Franciaországban
37. Az orrán át, hallhatóan lélegzik
39. Dologtalan, parazita személy
42. Lehet palacsinta, lehet szép beszéd jelzője
43. Szakszervezeti Bizottság
44. R. L.
45. Sérülés eredménye
46. Változat
48. Fontos ital
49. Őrlés céljaira szolgáló üzem
50. Az ismeretlen monogramja
51. Mint az 50 vízsz.
53. Az egyik nem
54. Tréfák, bohóságok
56. Katonai rang
59. Hajdanvolt juhász, csikós jelzője
61. Személyes névmás
62. A Fülöp-szigetek fő-szigete
63. Kölyök, fiúcska
64. Város az NSZK-ban
65. Korhol, szid
66. Király — franciául

FÜGGŐLEGES

2. Határozottság
3. Szörnyű, ijesztő
4. Szovjet repülőgép betűjele
5. A földszint fölött van
6. Nagyon fontos termények gyűjtőneve
7. Vaspálya
8. Főzéshez kell
9. Azonos betűk
10. Város az NDK-ban, egy nagy Napóleon-győzelem színhelye
11. Áruba bocsát
12. Hatalmas ütéssel leterít
18. Kávé-márka
19. Szövetkezeti dolgozó
22. A csodálkozás indulatszava
24. A nullánál kisebb értékű
26. A. N.
30. Nem beszámítható
32. Y. S.
33. Kiváló magyar szobrászművész (Miklós, 1831—1875)
35. Nem helyesli
36. Kettőzött kettős mássalhangzó
38. Nulla (de egy ékezet elkelne rajta)
40. Kis . . . (csecsemő)
41. Blasco . . . (nagy spanyol regényíró, 1867—1928)
42. Férfinév
47. Cirkuszi állatsereglet „főnöke"
50. Hajlékony növény
52. Ritka női név
54. Szénsavas mészből és agyagból álló kőzet
55. A kertészetben használatos görbe kés
57. Buta — németül
58. Útjai kiszámíthatatlanok
60. Ruhán van
64. A közlekedést szolgálja
65. M. K.

BÖLCS GONDOLAT

című keresztrejtvényünk megfejtése:

Az egyén kötelességei mindig az összesség jogaiból származnak.

200—200 forintot nyert:

Csábrády János, Tihany, 8237

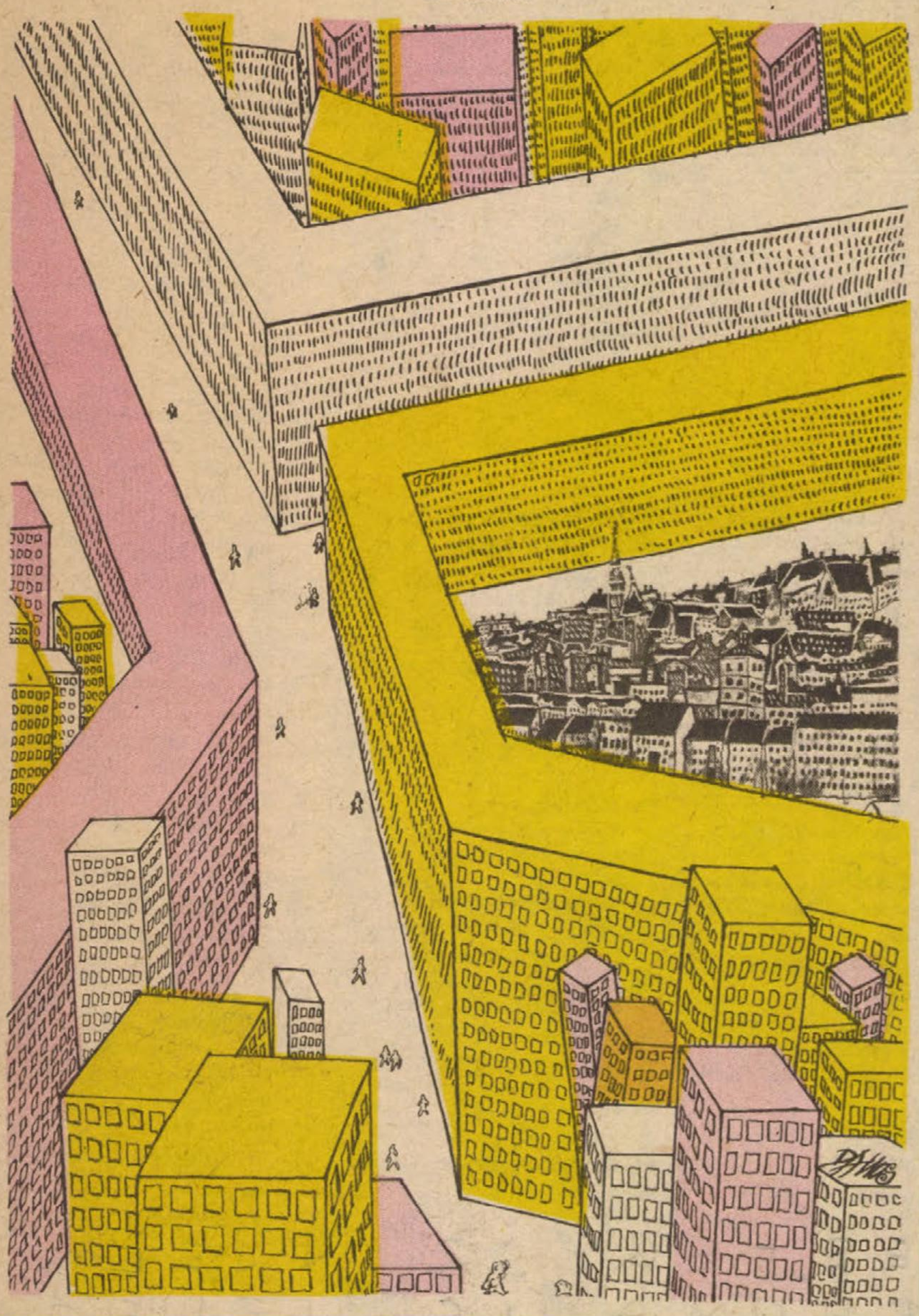
Lelkes Katalin, Zalaegerszeg, Lenin u. 17. 8900

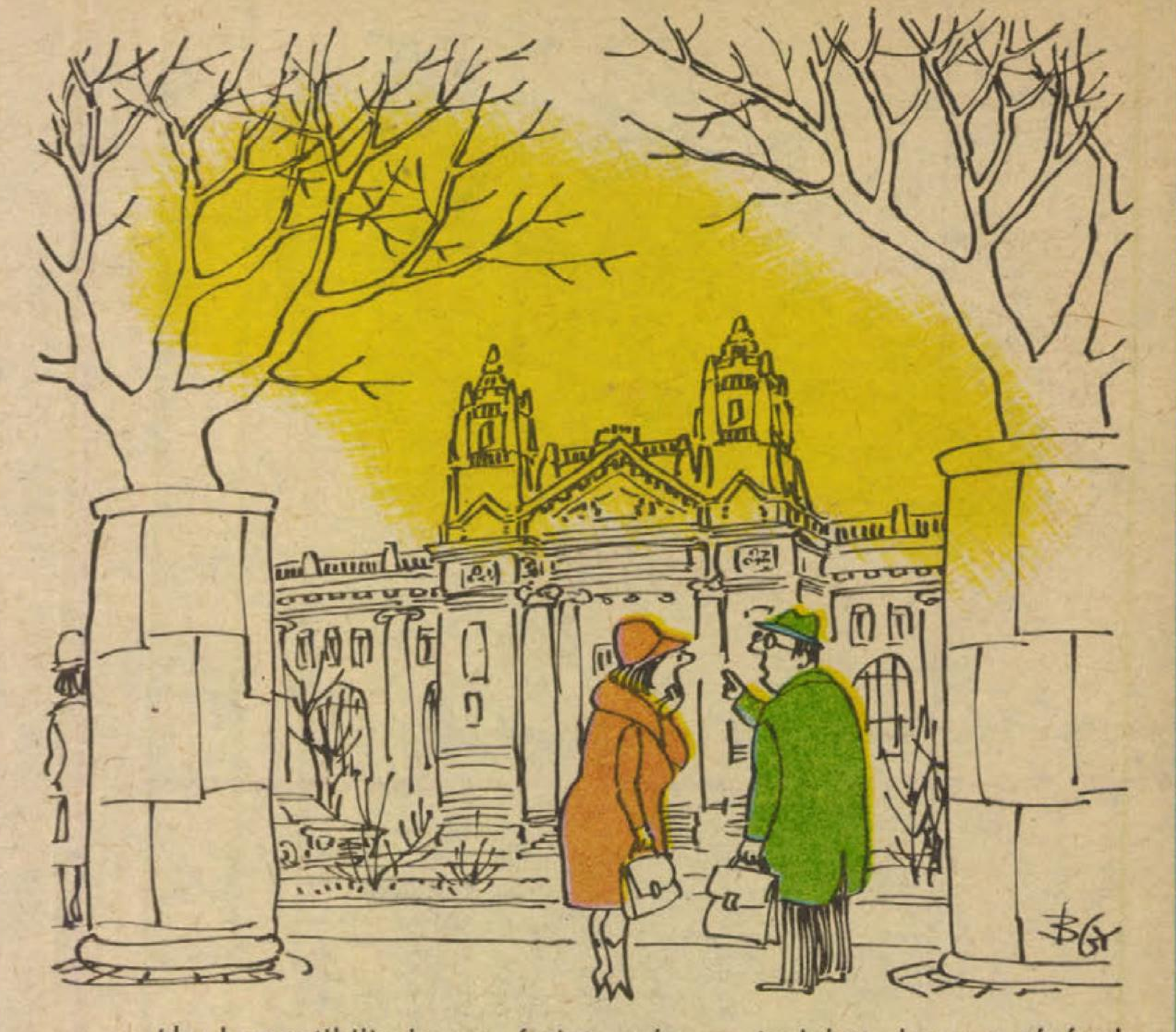
Dán László, Budapest, Alkotmány u. 4. 1054

A nyereményeket postán küldjük el.

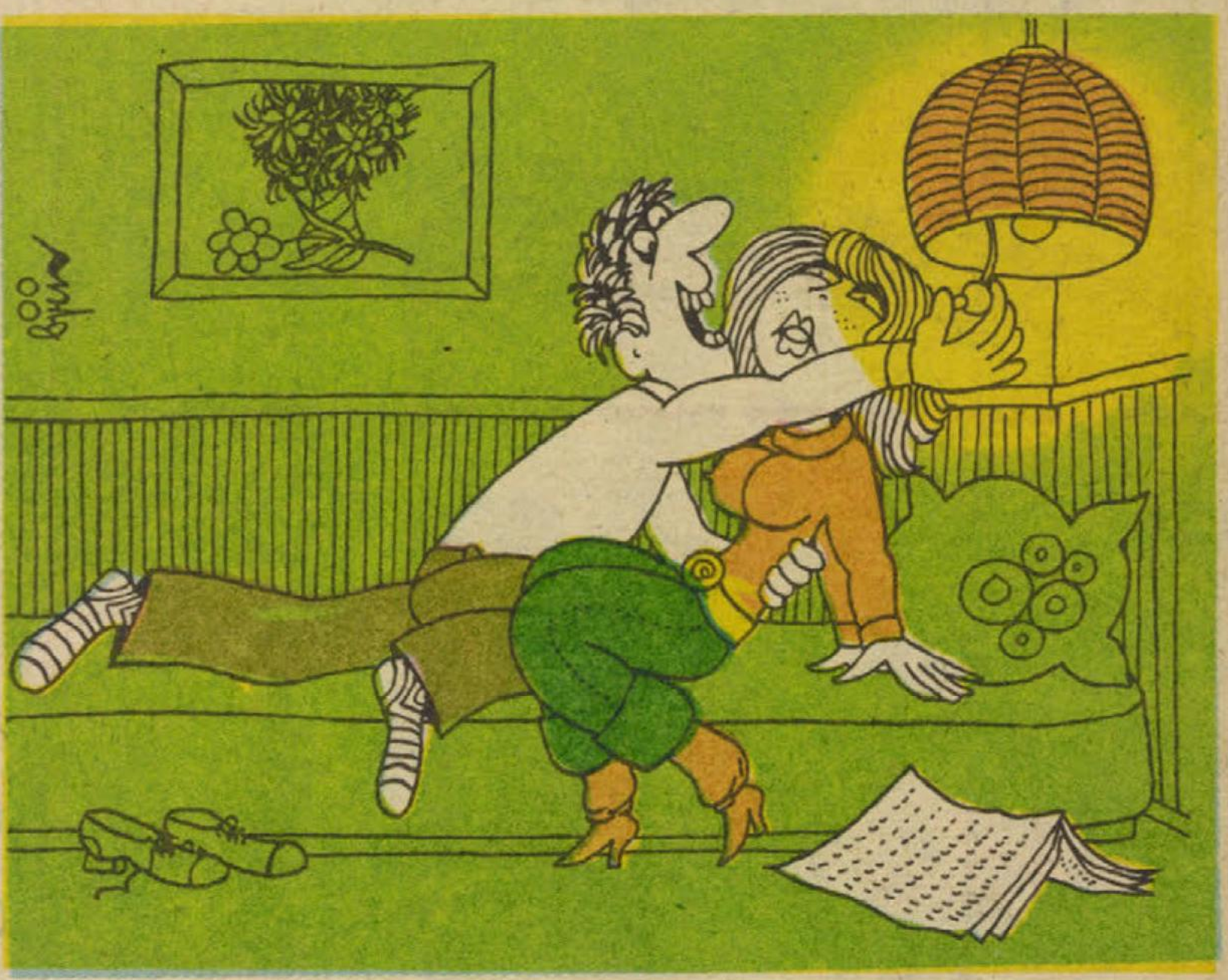
Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozhatunk.

SKANZEN

– Ha konvertibilis lesz a forint, még az is lehet, hogy a tévének vissza kell adnia a Tőzsdepalotát!

– Azt ajánlom, Lilike, most mindjárt kezdjünk el takarékoskodni az elektromos energiával!

SZENZÁCIÓ

